

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОУНЬ
Д. ЧИЖЕВСЬКОГО

Виходить 5 грудня 1939 року.
№ 54 (4133). ● СУБОТА
● 29 ГРУДНЯ 1990 Р.
● Ціна 8 коп.

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ (МДС)

Із наступаючим,
ЗЕМЛЯКИ!

ДОРОГІ ПОЗАШТАТНІ АВТОРИ

Василь Бондар, Дмитро Ткаченко, Юрій Лукашевич, Роман Любарський, Петро Кизименко, Григорій Харитонов, Тетяна Подашевська, Віталій Постолатій, Олександр Перлюк, Андрій Кравченко, Петро Селецький, Роман Дайдакулов, Василь Ликов, Анатолій Войний,

Олена Крива, Анатолій Стоян, Олег Штадченко, Володимир Яворський, Олександр Устимовський, Тамара Лозова, Вячеслав Чебишев, Віктор Шульга, Зінаїда Тишко, Галина Пільтай, Алла Рибак, Євген Перепеча, Анатолій Гандрабуров, Олег Кочубей, Сергій Гусарченко, Ігор

Демчук, Володимир Гордійченко, Володимир Ненашев, Анатолій Висоцький, Віктор Дайдакулов, Борис Чамлай, Віктор Черногор! ПРИЙМІТЬ НАШІ ЩИРІ ПОБАЖАННЯ ЩАСЛЯ В НОВОМУ РОЦІ І СПОДІВАННЯ, ЩО ВИ НЕ ЗАБУДЕТЕ НАС І В 1991-МУ.

СВІТ ДОВКОЛА

Тридцятирічна американка Кеті Фіс народила другу дитину через п'ять тижнів після народження першої. Перша дитина була недоношеною і невдовзі померла. Для народження другої через 34 дні знадобилося робити Кесарів розтин. Здоров'я матері й донки добре. Як кажуть лікарі, таке може статися в одному випадку з десяти мільйонів.

Влізьмо мільярда карбованців поклади в лінійно-ленінградські «Тінювіки» внаслідок жахливої конкуренції з імпортованими товарами, які надійшли сюди в минулому році через недосконалість законів кримінальної зради порушені по фантах лише половини із шести тисяч злочинів, виявлених управліннями БРСВ за цей рік.

Оптові ціни на нафтопродукти, що виробляються на маженинському нафтопереробному заводі, з 1 січня 1991 року зростуть в 2-2,5 рази. Таке рішення прийняв уряд Литви. З нового року також значно підвищаться електроенергія, кам'яне вугілля, газ, дрова, а плата за проїзд в міських автобусах і троллейбусах збільшиться до 20 копійок.

Добре відомо, що люди, які споживають багато часнику, цибулі та перцю, менше хворіють на рак шлунку. Нещодавно газета Американського національного інституту раку повідомила, що в таких овочах як капуста, бруківка, цибуля та часник знайдено речовину, яка начебто зменшує ризик раку грудей завдяки прискоренню метаболізму гормонів у жінок.

Група французьких та американських дослідників щойно опублікувала в науковому британському журналі «Природа» статтю, яка рідше перевіряє всі підвалини археологічного датування. Нова техніка спектрометрії з використанням урану й торію показує, що датування з допомогою вуглецю — 14 розкопів віном понад 9 тисяч років — не надійне. Через те останки людей із Ласко, яким досі давали 16600 років, тепер постаріли й мають 20000 років, а крайня межа льодовикового періоду тепер відсунулась від нас з 18000 до 21500 років.

(За матеріалами прес-підготував В. ТАРАСЕНКО).

ХТО ВОНИ, СІЧОВІ СТІЛЬЦІ?

Чергове засідання громадсько-політичного клубу «Перевесло» було присвячене темі «Січові стрільці». Як правило, засідання «Перевесла» — це бурхливі діалоги, дискусії, де висловлюються різні, часом протилежні одна одній думки. Ми вже трохи від цього стомились, тож всі зацікавлено слухали неквапливий монолог викладача музично-педагогічного факультету Кіровоградського педагогічного інституту І. М. Сікорської. Її розповідь квітчала піснями група студентів філологічного факультету.

«Ой, видно село за горою» — цю пісню знають, мабуть, усі. Але мало кому відомо, що це стрілецька пісня.

— Я задумалась, — розповідає Ірина Михайлівна, — у пісні відчувається прихильне ставлення до воєнків (до речі, в пісні змінено слово «стрільці» на «червоних козаків»), як до своїх визволителів, історики ж трактували рух січового стрілецтва, чи не як бандитський. Тож я зацікавилась цим явищем, почала шукати літературу.

Ірина Михайлівна познайомила присутніх з історією формувань січових стрільців. Мабуть, у великій замітці не вдасться передати вам, шановні читачі, зміст розповіді. Думаю, що це тема наших майбутніх публікацій, бо січові стрільці перебували певний час і в Єлисаветграді (є навіть пісня, де згадується наше місто). Збереглися спогади про той час Софії Тобілевич, яка прожила тоді на хуторі Надія. Це тим більше необхідно, бо широкому загалу мало що відомо про січових стрільців.

Як стверджує І. М. Сікорська, широковідома пісня «Там вдали, за рекой» написана на мелодію стрілецької пісні «Розпрощався стрілець зі своєю ріднею», популярна юнацька «Орленок» теж має свою попередницю серед стрілецьких пісень (мелодія збережена, слова — інші). Виходячи із розвідки Ірини Михайлівни, можна зробити висновок, що так само було виклинуто згадки про січових стрільців із інших відомих українських пісень, наприклад, правильно буде співати «Іхав стрілець на війноньку» (у нас поширене «Іхав козак на війноньку»).

Отже, історикам, видно, іще належить сказати своє слово, провести цікаві дослідження.

Порадував перевеслян виконанням пісень січових стрільців студент факультету іноземних мов С. Дубина.

Засідання закінчилось загальним співом стрілецької пісні «Ой у лузі червона калина».

С. ОРЕЛ.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Ви, певно, помітили, що поліграфічна якість минулого номера «Молодого комунара» значно краща за попередні. Це — наслідок виходу газети офсетним способом. Тепер ми з вами матимемо змогу з приємністю тримати в руках прекрасно оформлені тижневики «МК». Правда, є одна «маленька» деталь, за яку ми просимо вибачити: друкарня тимчасово з технічних причин при практичному переході на новий, офсетний спосіб не має змоги забезпечити наш тижневик додатковим кольором. Саме з цієї причини поки що всі ми одержуватимемо нашу молодіжку як і ці два номери. Через це трапилася прикрість — були переплутані 2—10, 3—11 сторінки у минулому номері. Думаємо, це не повториться. Головне, щоб пам'ятали — «МК» у Новому році залишається вашим другом.

Тепер повернімося у нову рідну школу. Крути назад кермо, юначе, бо зараз ми козацьку вдачу будем в нащадках пізнавати. В розвагах перевіримо силу і розум, гумор на кмітливість, Любов до батьківської мови, Що ми відроджуємо знову!

Лелеківка — Стамбул

Цими словами, а також козацькими розвагами завершилась театралізована подорож на Машині Часу до Запорізької Січі, учнів середньої школи № 15 м. Кіровограда. Всього один оберт бутафорсько-го керма машини, і діти разом з учителями перенеслися аж у XVI століття. Цього року, коли в стінах українського парламенту в муках була народжена Декларація про державний суверенітет України, для нас особливо значення набуває святкування 500-річчя виникнення козацтва. Саме в незамуленому джерелі козацької волюнції український народ зараз знаходить глибину національної самобутності. По-новому звучать прадідівські пісні в устах нащадків козацьких родин. Учні сьомих класів Олег Джулай, Олександр Дзюба, Сергій Прокіпчук та Володимир Воротнюк самі проводили вибори кошового отама-

на, приймали своїх товаришів до козацького гурту. Шестикласники відправлялись на Стамбул звільняти братів-невільників від яничарського ярма... Особливе захоплення у хлопчаків викликала боротьба на посах. Нові і нові козацата виходили у коло поміряти силою і волею до перемоги. Врешті-решт у чесній боротьбі переміг Олег Джулай, якого до цього обрали кошовим отаманом. Справді «Козацькому роду нема переводу». Дітям допомогли на Січ відправитись учителі школи Н. П. Красножон, А. В. Михайлова, Т. В. Закопнюк, Л. А. Гребенюк, Л. В. Романенко та З. В. Товтул.

А. ВОЙНИЙ.

ВІДЗНАЧЕННЯ СВЯТА

25 грудня виповнилося 73 роки проголошення Радянської влади на Україні і створення першого робітничо-селянського уряду. З цієї нагоди представники трудових колективів та громадськості міста покладали квіти до пам'ятника В. І. Леніну. Цьому ж святу ми завдячуємо і маємом державних прапорів УРСР і СРСР. А от на прохідній виробничого об'єднання «Червона зірка» (що навпроти спортклубу «Зірка»), як повідомив нам наш читач, робітник заводу «Гідросила» С. Гвоздь, було вивішено пра-

пори... РРФСР і Азербайджанської РСР. Ну, прапор РРФСР могли просто переплутати з державним прапором СРСР. А державний прапор АРСР дуже схожий на наш — у нас вишу червоного полотнища лазурова смуга, у них — темно-синя. Серп і молот у нас ближче до середини, у них — у лівому кутку. Ось такі парадокси. Цікаво тільки, чому у Франції з нагоди національних свят не вивішують державний прапор Нової Гвінеї?

Наш кор.

У Кіровограді відбувся заключний концерт обласного відбіркового туру фестивалю «Червона рута» (фоторепортаж з концерту на цій вокально-інструментальній ансамблі з багатьох районів області, і це радує. Бо минулого року не було й цього — конкурс оголошено, а брати нову умовою участі стала вимога наявності українських текстів пісень. Сьогодні ж, як бачимо, молоді повертаються обличчям до національних філармоній. Але кількість учасників не переросла в торі — часом за гучною музикою слова розібрані, нальних мелодій були й знахідки — пісня олександрійської групи «Шлях» в анорією свій шлях», «Атомна яса» у виконанні Віта Новокіровоградського РБС. Дуже емоційно, піднесено виконали учасники ВІА з Вільшанки пісню «Яничари» на слова Б. Мозолівського. Але саме від цього піднесення віяло банальністю. У минулому номері ми надрукували портрет світоглядського брата В. Давидова і повідомили, що він братиме участь у заключному концерті. Просимо згадати про це у наших читачів, бо з незалежних від нас причин В. Давидов на концерт не прибув.

Наш кор.

МИ — ДЛЯ ВАС, А ВИ — ПРО НАС

АНКЕТА «МК»

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Якщо ви маєте бажання допомогти нам зробити «Молодий комунар» іще кращим і змістовнішим — будь ласка, заповніть пропонувану анкету. Разом з тим — це й шанс придбати необхідну для вас річ. Бо анкета — своєрідний конкурс на кращі відповіді. Переможці, а їх визначатимемо п'ять, матимуть нагоду відразу, без черги (правда, за свої гроші) придбати дефіцитні

товари, які так необхідні багатьом молодим сім'ям. У нашому розпорядженні будуть: килим, пылосос, три електроміксери (редакція залишає за собою право зробити адекватну заміну). Усе це — на вподобання журі. Вибиратимуть по черзі. Починає — перший.

Насамкінець — про комісію, чи, скажімо, журі конкурсу. Воно обов'язково буде і солідне. [Ми проти кулуарного підходу в будь-яких справах]. Отож, журі — з оди-

надцяти чоловік: п'ять працівників редакції, три представники обкому комсомолу і три позаштатні автори.

Тепер усі формальності дотримані. Ми пропонуємо вам анкету. Читайте запитання, давайте відповіді. Якщо місця мало — пишіть на окремому аркуші. Бажаємо вам успіху, а нам — добрих порадишків. На конверті робіть позначку: «Анкета». Відповіді надсилайте просимо протягом місяця.

1. Як ви одержуєте «МК»? (Передплачуєте, купуєте чи одержуєте іншим шляхом. Якщо купуєте, то щотижня чи подеколи — потрібне підкреслити)

2. Скільки років читаете газету і як саме? (Постійно усі номери, більшість номерів, лише деякі, по-різному — залежить від випадку чи настрою)

3. З якої сторінки: _____ правило, починаєте читати і чому?

4. Як читаете номер? (Весь, цікавитесь лише певними рубриками, темами, просто шукаєте якусь цікавинку тощо).

5. Чи задовольняє вас структура номера? Якщо ні — то чому? Які розділи, рубрики потрібно залишити, а які зняти, які нові треба започаткувати?

6. Наша газета молодіжна. Чи вдається їй повно (так, ні) і об'єктивно (так, ні) висвітлювати життя молоді на Кіровоградщині? Які події, факти проходять повз нашу увагу?

7. Про комсомол ми пишемо (багато, мало, достатньо). Висвітлюємо комсомольське життя:

- повно, неповно, таких публікацій не помітно взагалі;
- компетентно, по-дилетантськи, геть чисті профани;
- об'єктивно, тенденційно, залежить від автора (вказати якого);
- оперативно (так, ні);
- треба звернути увагу на такі теми, події, факти _____

Будь ласка, обгрунтуйте ваші висновки.

8. Виступи кого з комсомольських лідерів (чи інтерв'ю з ними) ви хотіли б прочитати в газеті _____

9. Можливо, варто «МК» розширювати свою тематику, писати про все, що діється в області, не обмежувачись молодіжними проблемами? Якщо так, на що саме звернути увагу? _____

10. У газеті — мається на увазі сукупність номерів — достатньо (повинно бути більше, менше, не треба зовсім, а якщо треба, то скільки і як часто — потрібно зазначити далі) публікацій про:

- Політику _____
- Молодіжні організації _____
- Компартію _____
- Інші громадсько-політичні, громадські організації (вказіть які саме) _____

Економіку _____, зокрема, про перехід до ринкових відносин

Соціальні проблеми робітничої _____, сільської _____, студентської _____ молоді.

Проблеми соціальної справедливості (привілеї, розподіл житла, дефіцитів тощо) _____

Культуру _____, зокрема, музику (класичну, сучасні ритми — вкажіть конкретно) _____

Мораль _____

Секс _____

Спорт _____, вкажіть види спорту, які вас цікавлять _____

Відповідаючи на запитання цього розділу анкети, просимо додати, що _____

саме ви хотіли б прочитати по названих темах, як вони висвітлюються в газеті, висловити свої побажання журналістам. _____

11. Мова і стиль публікацій. Якою мірою вони вас задовольняють? (Вкажіть конкретні приклади, назвіть авторів) _____

12. Оформлення газети. Що вам у ньому подобається? (Не подобається, не має значення, не можу відповісти) _____

Зокрема, якої думки ви про:

- Якість малюнків, карикатур _____
- Оформлення заголовків і шрифти, якими вони набрані _____
- Обсяг і розміщення публікацій _____
- Якість друку _____

13. Ви знайомі з кимось із журналістів «МК»? (Так, ні, якщо бажаєте, назвіть прізвища). Якої думки про їх фаховий рівень, загальну культуру, порядність, компетентність у тих проблемах, про які пишуть? _____

14. Перша і дванадцята сторінки газети. Якими ви їх бачите? _____

15. Кращий матеріал року? Назвіть прізвище журналіста, публікації якого вам найбільше сподобались _____

16. Найгірша публікація року?

17. Ваше ставлення до передруків у нашій газеті: чи потрібні вони взагалі, а якщо потрібні, то які саме? _____

18. Вважаєте ви доцільним друкувати «Камасутру» в «МК» чи, можливо, її краще видати окремою книжкою і дати можливість усім передлатникам, якщо вони цього бажають, придбати її? _____

19. Як, на вашу думку, змінився «МК» за останні два роки? (став кращим, цікавішим, ніяких змін не відбулося; став гіршим, менш цікавим, нудним тощо. Можливі інші варіанти відповідей). _____

20. Уявіть, ви — редактор газети. Ваші дії. Які публікації ви передовсім поставили б у номер? _____

21. Ви передплатили (чи не передплатили) «МК» на наступний рік? Поясніть своє рішення. _____

22. Довершіть речення: Прошу написати в газеті про (що, кого) _____

Якщо не секрет, декілька слів про себе:

Вік _____

Професія _____

Освіта _____

Стать _____

Партійність _____

Місце проживання (місто, село, район) _____

Цього нам було б достатньо. Та, можливо, саме ваші відповіді будуть найкращими. І з нашою допомогою ви матимете прекрасну нагоду... Отож, називайтесь: прізвище, ім'я, точна адреса. Пам'ятайте, це саме той випадок, коли за критику і відвертість щиро дякують. І останнє запитання (для тих, хто не передплатив газету на наступний рік): про що ми повинні писати, щоб ви стали в чергу за «МК» біля віконця передплати? _____

З Новим роком нас!

ЯКІСТЬ—

99, 99%

У новому році «ПОГЛЯД» відсвяткує 6 червня свій ювілей. Йому виповниться аж... 2 роки. Коли починали літом 1989-го, то мали відеозал і комп'ютерну ігротеку. Ще мали — безліч ідей.

СЬОГОДНІ «ПОГЛЯД» ВАМ, ДРУЗИ, ПРОПОНУЄ:

— як і раніше: відеозал та комп'ютерну ігротеку;

- студію звукозапису;
- відеопрокат;
- кінозал;
- спортивні заняття в спеціальному орендованому приміщенні.

КРІМ ЦЬОГО НЕЗАБАРОМ: хто хоче встановити діагноз хвороби, отримати консультацію, пройти гут

же курс лікування — радимо завітати в кабінет медичних послуг.

Тут працюватимуть досвідчені медики, обладнання — найсучасніше. І все — без черг, за попереднім записом, за невелику платню.

До речі, всі послуги «ПОГЛЯДУ» здійснюються за найменшими розцінками. Якість — гарантована.

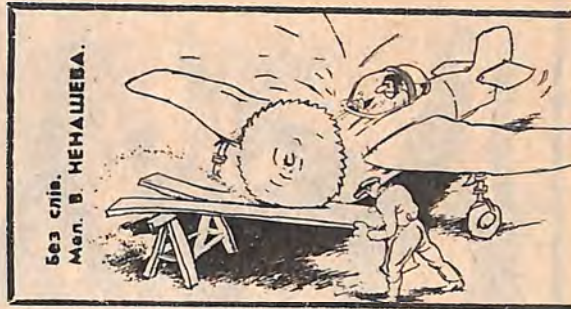

Центр дозволяє молоді
«ПОГЛЯД»

«ПОГЛЯД» ВИСТУПАЄ ПОСЕРЕДНИКОМ

кого є зайва продукція? Сільськогосподарська, промислова, індивідуального виробництва? Хто хоче придбати різноманітні зарубіжні вироби, починаючи від магнітофонів, комп'ютерів і закінчуючи меблями, автомобілями — звертайтеся у «Погляд». Саме він нещодавно приймав представника австрійської фірми «ЛІМПЕКС» Л. ЦЕЛЛЕР. Укладено ряд угод. Якщо хтось цікавиться можливостями «ЛІМПЕКСА», — дзвоніть у «ПОГЛЯД»: 2-76-52!

З Новорічним привітанням

ВЕЛИЧАЛЬНА

ГОЛОВИ МІСЬКОЇ РАДИ ВАСИЛЯ ГЕОРГІЙОВИЧА МУХІНА
ЧИТАЧАМ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» З НАГОДИ
НОВОРІЧНОГО СВЯТА

ДОРОГІ МОЛОДІ ДРУЗІ!

Ось і наближається до завершення напружений і норовистий рік Коня. Як ми його прожили! Не будемо брати гриха на душу — тривожно. Так повелося між людей, що наприкінці року, як на схилі віку, озиреємось на минуле. Багато різних подій трапилося за цей 1990 рік. Були хороші, з були й трагічні. У суспільстві нашому плюралізм, і тому не для всіх хороше — це хороше, але у кожного здригнеться серце і зойкне при думці скільки крові, ворожнечі, нетерпимості приніс нам рік. Нехай це все недобре, зле кане у Лету, а ми будемо жити, любити, сміятись, народжувати дітей, насад-

жувати дерева. Я бажаю вам цього, мої юні друзі! Будьте милосердними! Я не маю сумніву, що новий і Новий рік принесе нам сюрпризи — бажані теж! У вашому домі пахне ялинкою! А під ялинкою ви не забули сховати подарунки для близьких і гостей! Якесь дрібничка може подарувати і заспокоєння і частя тому, хто вас любить, кого любите ви. Я бажаю вам гарного настрою, віри, мудрості, оптимізму. Не пасуйте перед труднощами, — а їх попередити так багато, можливо, труднощі ще тільки починаються. Нехай зима ваша буде сніговою, а весна закінчиться вишнями. Доброго вам здоров'я. З Новим роком!

Що я чекаю від Нового року?

Ситуація у нашій країні складна. Всім хочеться стабільності, але її немає. Її не очікується! Що думають з цього приводу, що я чекаю від нового року? Таке запитання наш кореспондент задавав різним людям.

П. П., робітник:

Нічого хорошого не чекаю. Не зрозуміло, до чого ми котимось, мабуть, до пріри. Хто винен у цьому? Сьогодні я не довіряю Горбачову. В країні повний розвал, усе пішло на самоплив, ніхто ні за що не відповідає, кожен тільки тягне до себе. На робітника дивляться, як на непотріб. Зараз постійно згадую фразу з діалогів Гіляровського: «Народ — це отара баранів». Те ж саме діється з нами. На душі наболіло дуже багато.

Боюсь, що може спалахнути громадянська війна, зупинити її вже буде неможливо. Боюсь теж, що жінки можуть застрайкувати. Жінки — це непередбачувано.

Ігор ГАНЧАР, інженер:

У соціальній сфері пліпшення, мабуть, не буде ніякого, навіть погіршення. В політичному і економічному плані чекаю ствердження суверенітету України, як держави. Хотілось би бачити в економіці більше приватизації. Думаю, що в наступному році ще більш загостряться обстановка в зв'язку з підписанням Союзного договору.

З. М. КАДУК, службовець:

Дуже хочеться, щоб уряд усе-таки знайшов сили навести порядок у країні, в економіці. Можливо, тоді дійдуть руки й до культури. Бо всі, і депутати місцевих Рад, і народні депутати УРСР, говорять, що на культуру треба звернути увагу, але далі слів діло не йде.

У нас сьогодні двовладдя — влада парламенту суверенної України і президентська влада. Але не працює жодна. Якби хоч одна з них хоч би наполовину діяла, було б дуже добре. Я за суверенну Україну, але й за Союзний договір, бо ті стосунки, які склалися протягом кількох десятиків років, не можна одразу розірвати. Але й Україна повинна знати, куди йдуть її прибутки і витрати, треба, щоб наша республіка мала свою голову на плечах. У нас все сьогодні половинчате, закони не діють. А для того, щоб нормально функціонувало суспільство, треба мати міцні і діючі закони. Бо рядова людина у нас сьогодні ні від чого не захищена.

Ю. П. ЯМКО, депутат міської Ради:

У цьому році Україна проголосила суверенітет. Поки що це декларація. Зараз, я вважаю, на шляху до суверенітету республік стоїть проєкт Союзного договору, який нам нав'язує центр. Сьогодні, кажуть, іде війна законів. У цій війні, я думаю, треба надавати перевагу тим законам, які йдуть знизу, від народу, від республік, бо якщо надавати пріоритет тим, які йдуть з центру — чогось хорошого чекати нема чого. Центр повинен прислухатися до думок парламентів республік, саме вони мусять бути основою нових стосунків між республіками. А стосунки ці мають формуватися природно, треба зміцнювати економічні зв'язки між підприємствами. Цей процес іде. Але центр не повинен втручатися. Союзний уряд поспішає з цим проєктом договору тому, що хоче зберегти себе, свої міністерства, свій величезний апарат. А нам потрібен такий варіант, коли республіки добровільно делегують деякі свої повноваження центру. Тож, я надіюсь, що в наступному році перемаже здоровий глузд.

ЧИМ КРАСНА НАША ОСЕЛЯ?

У цю ніч усупереч відомому прислів'ю наша оселя повинна бути красна не тільки пирогами, але й кутками і стінами. А як її прикрасити?

Коли ви встановлюєте ялинку, частенько доводиться відрізати нижні гілки. Дві-три гілочки, яскрава стрічка, гарна ялинкова куля, шишка, дзвіночок — і готовий святковий «букет», його можна повісити на стіні, поставити у вазу. Якщо гілки густі, пишні, їх інколи перевивають невеликою гірляндю різнокольорових ліхтариків — це особливо добре зробити, якщо ви вирішили обійтись у домі без ялинки. Ви приємно врадите гостей, якщо заздалегідь на добу опустите довгу гілку в дуже міцний розчин звичайної солі, а потім підсушите: кожна хвоїнка закріпиться кристалами солоного «снігу».

Стануть у нагоді і зовсім маленькі зелені гілочки, котрі ми, як правило, вимітаємо після встановлення ялинки. Їх треба відрізати гострим ножем навскоси, поставити на добу в воду, а потім відразу заліпити розтопленим воском, стеарином і розложити гілочки біля приборів, між блюдами. Не хвилюйтеся, голки будуть триматись міцно не менше доби.

Ще одна із хороших новорічних традицій: у цю ніч нам не потрібна яскрава люстра під стелею, її замінить загадково-хвилююче полум'я свічок... Якщо у домі не знайдеться спеціальних ялинкових свічок, їх можна зробити самим: розтопити на водяній бані звичайну свічку, що продають у господарчих магазинах, пофарбувати її, додавши в стеарин кольорове чорнило, трохи охудити і скрутити із одержаної маси свічки будь-якої форми, будь-якого розміру. А ось зовсім простий спосіб. Звичайну білу свічку обв'яжте кольоровою клейкою стрічкою або смужкою із щільного кольорового паперу, або двома смужками різних кольорів.

От підсвічників треба буде багато! Але якщо у домі їх виявиться не стільки, скільки потрібно, сумувати не варто: беремо круглу картоплину, ріпу, яблуко, вирізаємо посередині отвір за розміром свічки. Навкруг неї можна вітнути маленькі ялинкові гілочки, на загострених із двох боків сірників закріпити яскраві ягідки горобини, іграшки-малятка.

ДОРІВУЮТЬСЯ ЗВІЦІАЮ

ПЕРЕД Новим роком потрібно віддати всі борги, пробачити всі образи і попросити вибачення за завдані вами навіть ненароком. Викинуті із дому весь розбитий посуд, позбавитись від предметів, які нагадують про неприємності, прикрасити минулого року.

...Прибрати у домі, протерти скло і дзеркала, щоб сяяли.

...У древньому Китаї оголошувалось єдине на рік свято жebraків, коли будь-хто із них міг зайти у дім і взяти те, що йому треба, а якщо господар відмовить — сусіди з презирством відвернуться від нього. У Монголії і до сьогоднішнього дня вважають: чим більше гостей прийде до твого вогнища у новорічну ніч, тим щасливішим буде для тебе рік.

...У нас у Молдавії у перший день Нового року обов'язково розкидають у себе вдома і в тих оселях, куди йдуть у гості, зерно: щоб рік був щедрим, урожайним, щоб дім був повною чашею. У Латвії те ж саме символізує горох — зу-

стрічаючи Новий рік, треба обов'язково з'їсти хоча б горошину...

У Грузії в перший день Нового року не заведено ходити в гості без запрошення; господар сам кличе тих, із ким у нього пов'язане поняття добра, — такий званий гість повинен першим у Новому році переступити поріг дому, куди його покликали, причому обов'язково принести солодощі. А у Вірменії необхідно в цей день привітати всіх старших родичів.

...На Русі на початку століття під Новий рік випікали із тіста фігурки, котрі зображали корів, волів, коней та інших тварин. Коли у дім приходили колядники — дівчата і хлопці, котрі ходили по хатах і вітали господарів піснями-колядками, — господарі дарували їм ці фігурки, а також горіхи, солодощі. На Півночі — у селах і містах Архангельської, Вологодської областей — і сьогодні печуть до новорічного столу фігурне печиво, секрет його виготовлення переходить із покоління в покоління.

З наступаючим, друзі! «Поштова скринька» бажає вам успіхів і гарного настрою. А тепер приготуйтеся вибирати. Всі ті, хто чекає листів від нових друзів, чи адреси сьогодні з'явилися на сторінках «Молодого комунара», а чий з'являється в новому році, вітають далі і ще незнайомих друзів.

Роман Гришин з Кіровограда, веселий студент будівельного технікуму хоче знайти собі подружку і пропонує дівчаткам відгукнутися на його лист. Роману 18 років. Захоплюється культуризмом і спортом. День народження святкує 26 серпня. Пишіть йому за адресою: 316015, Кіровоград, вул. Башкирська, 2/13, кв. 314. Гришину Роману.

А ось 14-річна Наташа Гончаренко з Івано-Франківщини сучасну музику терпіти не може. Обожнює народні пісні. (Новорічної ночі Наташечка їх наслухається. Чи не так?), сама цікавиться фольклором, а

також любить квіти. Особливо кактуси. «Відгукніться, однодумці», — запрошує дівчина. Ось її адреса: Івано-Франківська обл., Летичевський р-н, селище Большевіці, вул. Б. Хмельницького, 18. Гончаренко Наталі (поштовий індекс 285130).

Світлана Ігнатенко закінчила 10-й клас. Їй 19 років. Хотіла б листуватися з юнаками і дівчатами 19—20 років. Любителка індійських фільмів, між іншим. Новий рік у Індії, звичайно, без снігу, а ми бажаємо вам, Світлано, зимового морозця, гарного настрою і з задоволенням, як і ви, подивимось нові індійські фільми, що вийдуть на наш екран. Ну, а що стосується Жени Білоусова, Олександра Серова чи «Ласкавого травня», то в новорічні дні ви їх обов'язково наслухаєтесь. Але не забудьте зазирнути до поштової скриньки. Однодумці у вас є і вони, звичайно,

напишуть вам на адресу: 317730, с/мт Устимівка, 3/100, пров. Ювілейний, 5, Ігнатенко С.

17 років Усанову Сергію. Він хоче листуватися з людьми різних захоплень і уподобань. Адреса юнака: 316023, Кіровоград, тупик Прогінний, 8/1. Усанову Сергію.

А тепер ще кілька адрес наших дописувачів, які дуже радіють, коли в газеті з'являється «Поштова скринька» і хочуть зустріти в ній своє ім'я. 316026, Кіровоград, вул. Колгоспна, 51. Склифус Світлані. (Їй 16 років. Не має друзів і тому відчуває себе, як «покинута кішка». Не сумуй, Світлано. Гряде рік Віщі!).

317449, Маловишківський р-н, селище Смолине, вул. Казакова, 4, кв. 20. Скаскевич Валерію. (Виконуємо бажання 16-річного Валерія. У рубрику «Поштова скринька» ти потрапиш!). Кіровоград, вул. Вол-

кова, 26, корп. 2, кв. 14. Нисфояну Олександрю (Олександр Сергійович, між іншим, любить братів наших менших і особливо птахів. Благородно!).

Любарська Віта забула свою подружку по листуванню Таню Соколовську, яка живе в Кіровограді і просить нашої допомоги. Таню, якщо ти читаєш «Молодий комунар», передаємо тобі прохання подружки відгукнутись.

На жаль, дорогі друзі газети, ми не змогли опублікувати всі ваші адреси. Не ображайтесь. Робитимемо це і в 1991 році. І сподіваємось, що ви залишитеся нашими друзями. Ще раз з наступаючим вас Новим роком! Будьте здорові і щасливі!

Ваша «Поштова скринька».

З Новорічним привітанням

ЗВЕРТАЮТЬСЯ ДО ВАС, ДОРОГІ ЧИТАЧІ. ЖУРНАЛІСТИ «МК», ПОЛЬСЬКІ ПСИХОЛОГИ ТА ВСІ ІНШІ, ХТО ВЕРСТАВ, ВИЧИТУВАВ, ДРУКУВАВ ЦЮ ГАЗЕТУ, ОДИНМ СЛОВОМ, ДАВ ЗМОГУ З'ЯВИТИСЯ ТІЯ НА СВІТ.

Заключний акорд марафону

ШАХОВИЙ КЛУБ «КАІСА»

На вільних півгодинах ми сьогодні пропонуємо вам останній тринадцятий тур нашого марафону. Але, як завжди, спочатку першорядні вірні рішення минулого туру.

ЗАВДАННЯ 1

1. Cg2 T:c8 2. Cf1 + Krc2 3. Kd4X.
1. ...e5 2. Фe6l Ф:e6 3. Ce4X.
1. ...Kf4 2. Фg4 Ф:g4 3. Ce4X.

ЗАВДАННЯ 2

1. Cc6 T:a4 2. Kf5 Фb8 3. Ke3X.
1. ...Ф:a4 2. Kf3 Tb2 3. Ke5X.

ЗАВДАННЯ 3

1. f8K 2. Фe2 + Kрh6 3. Tg6X.
1. ...C:f8 2. Фg1 та 3. Фh2X.

1. ...Kрh4 (h6) 2. Tg6 + Kрh5 3. g4X.
1. ...f5 2. Tн3 + Kpg5 3. Фh4X.

ЗАВДАННЯ 4

1. Фc1 2. Tg7 + Kр:h8 3. Фh6X.
1. ...Kр:h8 2. Tн5 + K:h5 3. Фh6X.
1. ...Фb1 2. Cg8 + Kрh6 3. Cg7X.
1. ...Фc2 2. Ф:c2 + Kр:h8 3. Tg8X.
2. ...Kf5 3.T h5.

А зараз — нові завдання:

ЗАВДАННЯ 1

Білі: Kрh8, Фa8, Tf8, Cd5, n.n. a3, b2, c2 (7).
Чорні: Kрb5, Фg1, Tg3, Ce2, Ce1, Kg5, n.n. a4, b6, b3, d6, g2 (11).
Мат у три ходи. (3 очка).

ЗАВДАННЯ 2

Білі: Kрh7, Фg8, Ch5, Cf8, Ke5, n.n. a3, a4, e4, e6, f3 (10).
Чорні: Kрd4, Фh1 Ta8, Tg1, Cc8, Kd1, n.n. a7, c3, c2, d6, d2, g2, h4, h3 (14).
Мат у три ходи. (3 очка).

ЗАВДАННЯ 3

Білі: Kрc6, Фc1, Th7, Cd4, Ka1, Kg1, n.n. b5, f4 (8).
Чорні: Kрe6, Ka4, Kh1, n.n. a2, b6, b3, c2, e7, e4, f5, g2 (11).
Мат у три ходи. (3 очка).

ЗАВДАННЯ 4

Білі: Kрh4, Фc1, Tg5, Cc6, n.f7 (5).
Чорні: Kрh7, Tc8, Kf2, n.n. d4, g4 (5).
Мат у три ходи. (3 очка).

ПІД ЯЛИНКОЮ І БІЛЯ НЕЇ

СПРОБУЙТЕ ЗАКРИТИ ОЧІ І ПОВІЛЬНО ВИМОВИТИ ПРО СЕБЕ ЦІ СЛОВА: НОВИЙ РІК... ЩО ПОСТАЄ У ВАШІЙ УЯВІ ЗВичАЙНО Ж.

ЯЛИНКА

Без неї у домі немає свята! Тому потурбуйтеся про новорічну красуню вчасно. Щоб не осипалась, тримайте в холоді, днів за два до того, як будете встановлювати у кімнаті, опустіть кінець стовбура у відро з водою, в яку заздалегідь додайте 2—3 столові ложки гліцерину. Ставте ялинку в спеціальну підставку, а якщо в запасі є тільки звичайне відро, міцно її закріпіть.

Найперше повісьте електричну гірляндку з ліхтариками (але не саморобну — з вогнем не жаржують!), потім — іграшки, спочатку більші за розміром, потім менші. В останню чергу одягають шпиль або зірку на верхівку, розсипають блискуче конфетти, покривають «дощиком».

Ялинка у вас готова! А що

ПІД ЯЛИНКОЮ?

Звичайно ж, подарунки! Кожний загорнутий у м'який папір, перев'язаний яскравою стрічкою. Ніхто не повинен залишитися цієї ночі без сюрпризу, хай не дорогого за ціною, але обов'язково з вигадкою, з підтекстом. Ваш чоловік збирається у відпустку, у тривале відраження? Блокнот і ручка будуть йому ненав'язливим нагадуванням про те, що дома чекають від нього вісточок. Хтось із друзів мріє купити машину? Він щиро посміється, розгорнувши великий згорток з іграшковою машинкою. Проте, немає смислу перераховувати можливі сюрпризи, вам краще знати, чого хочуть чи про що мріють ваші рідні і знайомі! До того ж у кожному краї, в кожного народу відповідно до цього свої звичаї.

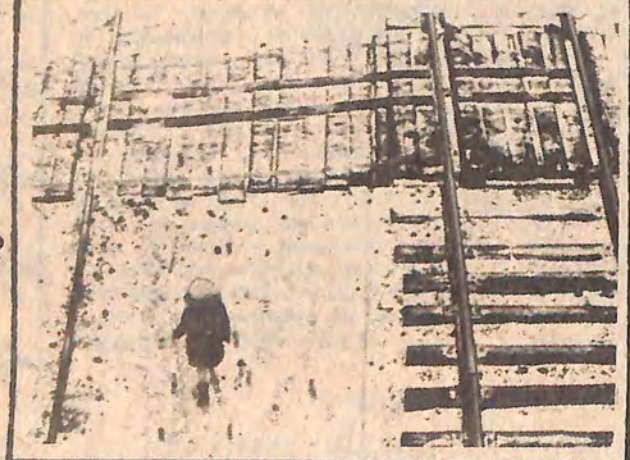
У Китаї, наприклад, ні в якому разі не можна дарувати на Новий рік годинник, щоб не нагадувати про швидкоплинність часу, а разом з ним і життя... В Японії такий традиційний подарунок коханій, як букет квітів, дозволяється підносити тільки дуже відомим, високопоставленим людям. А для англіців кращим «подарунком» буде прихід у дім як «першої ноги Нового року» темноволосого чоловіка зі шматочком вугілля для домашнього вогнища і гілкою омели, котра символізує довголіття. У Греції запрошені на зустріч Нового року прихоплюють із собою вкритий мохом камінь, кидають його біля порогу і кажуть: «Нехай багатства господаря будуть такими ж важкими, як цей камінь!». Незвичайний новорічний подарунок одержали жителі американського штату Айова: до недавнього часу тут існувало обмеження на... поцілунок, заборонялось цілуватися більше п'яти хвилин, тепер цей закон відмінено.

Що ж, кожному, як мовиться, своє, але на всякий випадок повідомляємо недогадливим чоловікам, що хороші парфуми, квіти, гарний шарфик, модна сумочка жодній із жінок ніколи не будуть зайвими...

Дітям, для повного захвату, все-таки повинен вручити подарунки ще й Дід-Мороз — у татовому колушці, дідусевих валенках, з бороною і вусами із вати, з великою палицею. І коли він зайде в дім, ось тут для дітей починається справжнє свято.

Лякайтеся: це не так уже й важко, треба тільки запастися необхідною «сировиною» для атрибутів карнавалу — оксамитовим папером (його можна замінити будь-якою ворсистого тьмяною, наклеєною на щільну основу), кольоровим тонким (чи просто розфарбованим) папером, різнокольоровими клітками із маминої корзинки для рукоділля, яскравими стрічками, фольгою — згодиться зім'ята обгортка від шоколаду, цукерок, вона чудово розгладжується столовою ложкою. Основа ж костюму — звичайне плаття, рейтузи, спортивне трико.

Ось як можна зробити, наприклад, костюм червоної шапочки: на широку спідницю нашиваєте різнокольорові стрічки, білий фартушок прикрашаєте оборкою, воланами, мереживом, такі ж нашиваєте на рукави білої кофтинки, із кольорової тканини робите «на живу нитку» корсаж із шнурванням спереду, до туфлів можна прикріпити резинкою пряжки із шнурка бачки з шнурками шапочки як бачите на

ВАМ НЕ ВИСТАЧАЄ ПТАШИНОГО МОЛОКА

Ось іще один рік на порозі Зустрічаємо його, як і годиться, хлібом-сіллю, хай і він відповість нам добром і теплом!

Замість хліба-солі можна подати і **ТІСТЕЧКО**. Висипаємо на дошку гіркою дві тонкі склянки просіяної муки, висипаємо 1/4 чайної ложечки солі, півложечки соди, перемішуємо і дрібно рубаємо разом з маслом чи маргарином (200—250 г). В одержану масу вбиваємо жовтки з трьох яєць, попередньо розтертих зі склянкою цукру, і розминаємо, доки не вийде однорідна суміш. Розкатати таке тісто важко, та й не треба: просто формуємо його руками на листі в корж висотою приблизно 2 см і випікаємо в духовці хвилин двадцять, щоб тільки підрум'янився. Тим часом білки збиваємо в густу піну, поступово додаючи з півсклянки цукрового піску.

Пиріг виймаємо із духовки, не знімаючи з листа, покриваємо шаром варення чи джему, а зверху — збити з білків білизма і ще раз ставимо в духовку, поки не підрум'яниться зверху. Довго проколоти і нарізати у формі ромба чи трикутника.

Додатковим буде торт «ЗЕБРА», але як гарний він буде на 400 г сметани і цукру, 2 яєць, 3 склянки борошна.

Ложка оцту, добре все змішуємо. Тісто ділимо напівну: до однієї частинки додаємо 2—3 чайні ложки какао, ще раз добре вбиваємо і випікаємо на слабкому вогні на листі, застеленому промасленим папером. Другий корж випікаємо таким же чином — один сніжов білий, інший коричневий. Коли обидва прохолонуть, розрізаємо їх вздовж і кледемо всі чотири пласти один на одного, чергуючи кольорами і промазуючи кожний кремом.

Для крему: яйце розтираємо зі склянкою цукру, додаємо склянку холодного молока, вимішуємо і на слабкому вогні доводимо до кипіння, постійно при цьому помішуючи. Кип'ятимо 5—6 хвилин. Окремо розтираємо 200 г масла чи маргарину і повільно вливаємо в нього охолоджені крем, продовжуючи збивати. Можна додати для смаку ванільний цукор, подріб-

гарним (200—250 г). В одержану масу покриваємо шаром з трьох яєць, попередньо розтертих зі склянкою цукру, і розминаємо, доки не вийде однорідна суміш. Розкати таке тісто важко, та й не треба: просто формуюємо його руками на листі в корж висотою приблизно 2 см і випікаємо в духовці хвилини двадцять, щоб тільки підрум'янився. Тим часом білки збиваємо в густу піну, поступово додаючи з пісклянки цукрового піску.

Пиріг виймаємо із духовки, не знімаючи з листа, покриваємо шаром варення чи джему, а зверху — збити ми в піну білками і ще раз ставимо в духовку, поки не підрум'яниться зверху. Дасмо прохолонуть і нарізати у формі ромбів чи трикутників.

Складнішим буде торт «ЗЕБРА», але ж гарним! Беремо по 400 г сметани і цукру, 2 яйця, 3 склянки борошна, чайну ложку соди, розведену в двох столових ложках оцту, добре все змішуємо. Тісто ділимо напівну: до однієї частинки додаємо 2—3 чайні ложки какао, ще раз добре збиваємо і випікаємо на слабкому вогні на листі, застеленому промасленим папером. Другий корж випікаємо таким же чином — один білий, інший коричневий. Коли обидва прохолонуть, розрізаємо їх вздовж і кладемо всі чотири пластівці один на одного, чергуючи кольорами і промазуючи кожний кремом.

Для крему: яйце розтираємо зі склянкою цукру, додаємо склянку холодного молока, вимішуємо і на слабкому вогні доводимо до кипіння, постійно при цьому помішуючи. Кип'ятимо 5—6 хвилин. Окремо розтираємо 200 г масла чи маргарину і повільно вливаємо в нього охолоджений крем, продовжуючи збивати. Можна додати для смаку ванільний цукор, подрібнені горіхи, лимонну цедру.

Зверху із боків добре було б покрити торт глазуррю. Ось як вона робиться: пісклянки цукру, дві чайні ложки какао і дві столові ложки молока змішати, довести до кипіння на слабкому вогні і кип'ятити 10 хвилин. Коли трохи прохолоне, додати чайну ложку масла і швидко змазати торт.

Можна приготувати і торт «ПОЛІТ», але в цьому разі треба ретельно дотримуватися рецепту. Тут спішити не можна, щоб чогось не пропустити.

Шість охолоджених яєчних білків, лимонну цедру на кінчику ножа і 400 г цукрового піску збиваємо, доки маса не збільшиться в обсязі у 3—4 рази. Частину маси кладемо в кульок із товстого паперу чи пергаменту з отвором на кінці і з нього видушуємо на змазаній жиром лист 10—12 однакових піскурів чи кружків діаметром приблизно 4 см. Випікаємо на слабкому жару півгодини. Це буде верх торта.

У решту білкової маси додаємо подрібнені горіхи, розмішуємо і викладаємо на лист два коржі за розміром майбутнього торта. Печемо на такому ж вогні хвилин сорок.

Поки холонуть, робимо крем. Для цього кип'ятимо пісклянки молока з 200 г цукрового піску. Окремо розтираємо жовтки — їх у нас шість — і вливаємо сюди по одній ложці ще гарячий сироп, продовжуючи розмішувати. Коли яєчна маса стане гарячою, додаємо її до решти сиропу і доводимо до кипіння, проціджуємо, охолоджуємо, поступово вливаємо у попередньо збите вершкове масло (200 г) — крем повинен бути легким і однорідним.

Охолоджений горіховий корж покриваємо половиною крему, зверху кладемо другий корж, який змазуємо рештою крему. Прикрашаємо випеченими коржиками чи піскурами із білків, краї обсапемо подрібненими горіхами. Щоб торт був зовсім «як із магазину», можна додати прикраси із шоколаду. Для цього 30 г шоколаду розпустити у склянці на водяній бані і влити 1/2 чайної ложки води. Тепер із м'якого шоколаду можна зробити будь-які маленькі фігурки — монетки, краплі, «вушка», лінії, навіть цифри — хоча б «1991»! Розташуємо їх зверху торта, можна у вигляді якогось малюнка — це вже як вам більше подобається.

Якщо ви не куштували знаменитий торт «ПАТИШНЕ МОЛОКО», то, мабуть, обов'язково чули про нього! Хочете спекти? Приготуйте 6 яєць, 150 г масла, чотири склянки цукрового піску, 3/4 склянки борошна, дві столові ложки какао, одну — желатину, 1/3 чайної ложки лимонної кислоти і стільки ж соди.

100 г розм'якшеного масла розтираємо з жовтками, додаємо соду, погашену оцтом, борошно. Викладаємо на змазаній жиром лист і ставимо в гарячу духовку хвилин на 10—15. Знімаємо з листа гарячим, даємо охолонуть, розрізаємо гострим ножом уздовж навпіл.

Тим часом заливаємо желатин холодною водою (3/4 склянки), і залишаємо на годину, щоб розбух. Потім, помішуючи, доводимо до кипіння і відставляємо, аби прохолон.

Білки збиваємо з цукром (2 склянки) і лимонною кислотою, вливаємо желатин і знову добре збиваємо, ставимо в холодильник хвилин на п'ять. Потім нижній корж промазуємо кремом, накриваємо верхнім.

Залишилось приготувати глазур: какао розводимо водою, (3 столові ложки), додаємо решту цукру і масла, добре все змішуємо, доводимо до кипіння і змащуємо наш торт зверху і з боків. Ставимо його в холодильник на півгодини — і можна подавати гостям.

важким, як цей великий... одержали жителі американського штату Айова: до недавнього часу тут існувало обмеження на... поцілунок, заборонялось цілуватися більше п'яти хвилин, тепер цей закон відмінено.

Що ж, кожному, як мовиться, своє, але на всякий випадок повідомляємо недогадливим чоловікам, що хороші парфуми, квіти, гарний шарфик, модна сумочка жодній із жінок ніколи не будуть зайвими...

Дітям, для повного захвату, все-таки повинен вручити подарунки ще й Дід-Мороз — у татовому кожанку, дідусевих валіанках, з бородою і вусами із вати, з великою палицею. І коли він заїде в дім, ось тут для дітвори починається справжнє свято

НАВКРУГ ЯЛИНКИ

Добре було б нарядити дітвору в карнавальні костюми! Не лякайтесь: це не так уже й важко, треба тільки заготовити необхідну «сировину» для атрибутів карнавалу — оксамитовим папером (його можна замінити будь-якою ворсистією тканиною, наклеєною на щільну основу), кольоровим тонким (чи просто розфарбованим) папером, різнокольоровими клаптиками із маминієї корзинки для рукоділля, яскравими стрічками, фольгою — згодиться зім'ята обгортка від шоколаду, цукерок, вона чудово розгладжується столовою ложкою. Основа ж костюму — звичайне плаття, рейтузи, спортивне трико.

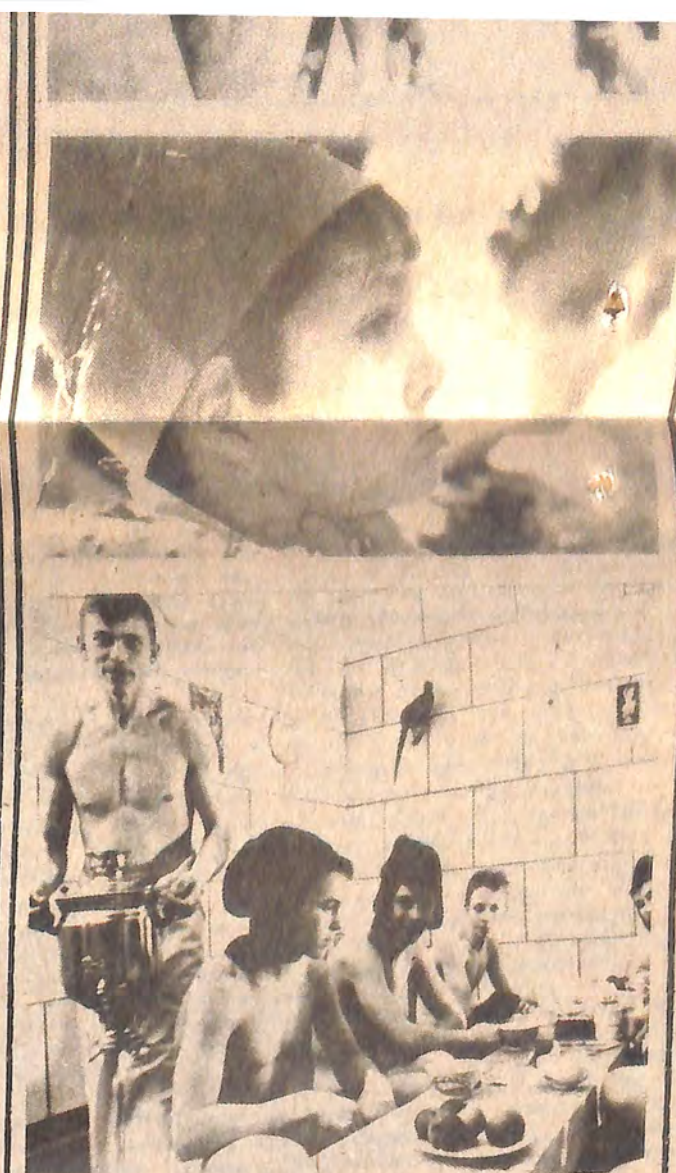
Ось як можна зробити, наприклад, костюм червоної шапочки: на широкій спідниці нашиваєте різнокольорові стрічки, білий фартушок прикрашаєте оборкою, воланами, мереживом, такі ж нашиваєте на рукави білої кофтинки, із кольорової тканини робите «на живу нитку» корсаж із шнуріванням спереду, до тупів можна прикріпити резинкою пражки із картону чи яскраві банти, а викрійку шапочки ви бачите на кресленні.

Завжди «актуальна» на новорічні свята Снігуронька, бажана гостя на дитячому ранку в дитсадку, у школі, в гостях, на сімейному торжестві. На синє платтячко вашої доньки нашійте невеличкі шарики із вати, круглий білий комірець — його можна зробити й із паперу — обробіть білими стрічками, срібним «дощиком» і мішурою, яскравими намистинками. Спереду нашійте на плаття білу планочку зверху вниз, оброблену таким чином як і комірець, аналогічно обробіть і манжети. Головна прикраса костюма — кибалка (кокошник, див. креслення), його виріжте із щільного паперу, низом і угорі прикріпіть бахрому, розшийте срібною ниткою, зірочками і ялиновими намистинками різних кольорів.

Хлопчиків приготуйте ефектний костюм чортика. Можна використати темний светр і колготки чи рейтузи, на них нашійте жмутики «шерсті» із мочала чи штопальних ниток, хвіст зробить із дроту і обшийте темною тканиною чи панчохою, на кінці прикріпіть жмут тонких мотузок у вигляді китиці. Кульки із щільного паперу (ріжки) закріпіть на картонному обручі, обгорніть їх срібною фольгою (див. креслення), протягніть в обруч вуза із картону.

Ой, до чого ж весело буде дітлашні стрибати навкруг ялиночки в таких костюмах, куди дінеться соромливість підлітків, їх незграбність, скутість!

От тільки займатись всією цією карнавальною атрибутикою треба завчасно, не залишати під самий кінець року. У вас і так достатньо буде клопоту, а останні години перед святком необхідно звільнити для себе — адже вам треба бути найчарівнішою і найпривабливішою...

Півгодини для себе

31 грудня — день для жінки не тільки приємний, радісний, але й, скажімо відверто, клопітний і атомлюючий: прибрати, прикрасити квартиру, приготувати різноманітні наїдки, подарунки, освіжити плаття, а якому будете зустрічати Новий рік, розставити посуд... Усього й не згадаєш.

І що ж — зустрічати друзів вимученою, змарнілою, у поганому настрої? Ні в якому разі! Тому просто необхідно викроїти півгодини тільки для себе.

Льняний рушник намочіть прохолодною водою, віджміть і міцно розітріть тіло від пальців ніг угору, зробіть декілька дихальних вправ.

Кілька разів вмийте лице позмінно теплою і холодною водою, закінчіть холодним обтиранням. Не витирайтесь — дайте шкірі обсохнути.

На вологу шкіру нанесіть живильний крем, котрим ви, як правило, користуєтесь.

Тепер можна зробити компрес із міцного чаю чи відварів із трав (підійдуть м'ята, ромашка, березові листки). І теж позмінно: гарячий компрес — холодний.

Ось тепер тим, хто користується косметикою, можна «наводити красу». Нанесіть тональний крем-пудру на ніс, вилиці, підборіддя, трохи світліший відтінок — на щоки, лоб. Основний тон лудри повинен відповідати природньому тонуві вашої шкіри, так, щоб перехід на шию не виділявся.

Залишилось припудрити лице сухою пудрою і злегка підрум'янитись — не яскраві плями на вилицях, а ніжний, легкий рум'янець від носогубних складок до вух.

Тіні для верхніх повік переважно в теплих абрикосово-сірих тонах, знову в моді — чітко обкреслений контур очей, зелений чи синій.

Світлі, тонкі вії добре підфарбувати тушшю, проводячи пензликом у напрямі від перенісся до скронів.

Губи фарбуємо звичайною помадою, але зверху наносимо трохи блиску, контури чітко обводимо.

Не забудьте, будь ласка, про нігті: адже через домашні справи лак із них, мабуть, зійшов. Знімемо його залишки спеціальною рідиною, ретельно помиемо руки з милом, витremo насухо, змажемо кремом і нанесемо новий лак — бажано, щоб його колір гармонізував із кольором губної помади і основним тоном повік.

Причісуємось, одягаємо нове плаття, духаємо скроні, мочки вух. Ось тепер можна зустрічати гостей «у всеозброєнні», краси, усмішки, гарного настрою!

Потрібні любов і терпіння

Ах, сім'я, наша фортеця і щастя, наша турбота і клопоти, і любов, і сльози, і сварки, і примирення, наша радість і, на жаль, інколи й печаль... Так хочеться, щоб у Новому році поганого було поменше, а світлого, доброго, радісного побільше! Давайте зараз, на його порозі, подумаємо над своїми сімейними справами і чесно зізнаємось собі, чи так уже безумовно завжди праві саме ми, чи не можемо ми змінити щось і в собі, аби уникнути сварок і непорозумінь, щоб наше подружнє життя було міцним і його не затьмарювали життєві дрібниці... Допоможе в цьому жартівливий тест, котрий пропонують польські психологи.

Отже, дорогі **ЧОЛОВІКИ**, чи докоряєте ви своїй дружині з приводу того, що...

- вона ходить вдома у бігудях,
- сміється, невідомо з якої причини,
- палить,
- подовгу розмовляє з подругами,
- або сидить у перукарні,
- любить ласощі, навіть якщо при цьому повнішає,
- а от на кухні клопотатись не любить,
- та ще останнім часом занадто багато уваги приділяє своїй зовнішності — чи не з'явився «інший»?
- ставить безліч запитань під час трансляцій хокею чи футболу!

Тепер просимо відповісти **ДРУЖИН**, чи докоряєте ви своїм чоловікам, що...

- йому б тільки телевизор дивитись,
 - або валятись на тахті, замість того, щоб перевірити у вас сина уроки!
 - Знову пропав дівка в скатертині,
 - дзеркало у ванні пастозо забризкав,
 - занадто перебірливий у їжі,
 - прийшовши додому, ніколи не поцілує, буркне: «Привіт!»,
 - при цьому свій одяг ніколи не покладе, куди треба, а кине де попало, ноги як слід не витре,
 - сміття не винесе,
 - і, взагалі, друзі йому дорожчі, ніж дружина!
- Відповіді можуть бути: «Так» — 3 бали, «Ні» — 1 бал, «інколи» — 2 бали.

А тепер підрахуємо.

ДО 10 БАЛІВ: ваше подружнє життя ідеальне! І в новому році у вас не буде підстав докоряти одне одному.

11—14 БАЛІВ: ви можете радіти, ваш чоловік (чи дружина), — людина розважлива і розсудлива, з миролюбним характером, завжди поблажлива до маленьких недоліків вашої натури.

15—19 БАЛІВ: ваш супутник (чи супутниця) життя має нестійкий характер, при невдачах падає духом і всю аніму прагне переключити на вас... Постарайтесь загартувати його дух і волю!

20—24 БАЛІВ: щиро жаль, але поради нічому... Вам, можливо, і нема за що докоряти, ви дуже прагнете зберегти мир у сім'ї. А ось ваш обранець зовсім іншого характеру, звичок, життєвих установок! Щоб зберегти ваше подружнє життя, йому (чи їй) треба змінити себе.

25—27 БАЛІВ: скажемо відверто, що ви маєте справу з людиною дратівливою, прищепливою, буркотливою. Це погано, звичайно, але взаємна любов і терпіння допоможуть позбавитись цих недоліків.

З Новорічним привітанням

Що не кажіть, а найкраще зустрічати Новий рік удома, у колі сім'ї і близьких друзів! І вже сама підготовка до цього свята може стати радісною. Адже стільки фантазій, вигадок можуть виявити і дорослі, і діти!

Розпочнемо з передньої кімнати чи навіть зі східців. Додайте зробимо так, як це роблять у Японії. За японським повір'ям, щоб у Новому році тобі посміхались вдача і щастя, вдома слід зробити генеральне прибирання і навіть переставити меблі. А вхід до будинку прикрасити «кадомацу» — складним букетом із гілок сосни, сливи, бамбука. Сосна — символ довголіття, бамбук (а у нас же є бамбукові вудочки, палиці для лиж) — вірність, процвітання, а слива — життєлюбність, довголіття. Обплетіть стовпчики і перила кольоровим папером, прилаштуйте 2—3 яскраві кульки, прикріпіть букети із ялинкових гілок, і кожен перехожий тепло усміхнеться, уповільнить крок — для нього розпочалося свято.

Кімнату, в якій ви зустрічаєте Новий рік, також повинна змінитися. Цьому допоможуть прапорці, гірлянди, серпантин, повітряні кульки. На стінах добре б розвішати «букети» з гілок, зв'язаних дротом, прикрашених ялинковими іграшками, переплетених серпантинном чи блискучим «дощиком». Ялинковий «дощик» (чи фольгу) накрутіть на дріт, надайте будь-якої оригінальної форми, закріпіть разом з яскравими ялинковими кульками, дзвіночками, підвісьте до люстри, дзеркала... Ще красивіше буде, якщо ви прикрасите дім «засніженими» гілками. Зробити це неважко: натріть на тертку пінопласт і посипте ним гілки, перед цим намащені клеєм.

Особливу чарівність надають новорічному святу різнокольорові лампочки. Від них не потрібно відмовлятися, якщо навіть немає ялинки: крикніть гірлянди на карнизі, на люстрі чи світільнику. Словом, фантазуйте!

Ось і перетворилось ваше житло на казковий ліс! Адже в дім приходить Новий рік!

Не шкодуйте часу і разом з дітьми змайструйте ялинкові іграшки. Зайдіть у будь-який універсам перед Новим роком — очі розбігаються від безлічі яскравих ялинкових іграшок. А скажіть чесно: чи не згадуються вам вечори, коли ви з старшими самі клеїли, різали, стругали...

Давайте ж разом з дітьми приготуємо для ялинки веселі саморобки. Ну, позолочені горішки, шишки, паперові гірлянди робити вміють усі. А хочете повісити на ялинку матрешку? Звичайне яйце проколить з двох боків, вміст видміть у чашку, на шкарлупці намалюйте смішне личко, плаття, наклейте зверху хусточку із яскравого клаттика. Різні за розміром коробки можна обклеїти яскравим папером, розмалювати під хатинку в снігу чи грузовичок і т. п. Прикрасьте ялинку і сумочка (кульчок, черевичок) з паперу для цукерки. Із білого паперу зробіть викрійку, розфарбуйте, приклейте зверху голову

доволенням зроблять діти, вирізавши зірочки, сніжинки, квіточки. На тарілочку кожному можна покласти своєрідне запрошення до столу. На вирізаних сніжинках намалювати символи захоплення кожного. Які? А ось: мамі — каструлю чи клубок із спицями, книжку, квіти, татові — газету, молоток, автомобіль (мотоцикл), телевизор і т. д., а дітям — краще знати. Кожен сяде за столом там, де буде лежати запрошення для нього.

Поговоримо про святкові страви. Хочеться порадити: не зводьте свято до застілля.

Здавна прийнято в нас — святко-

ВАШЕ СВЯТО — У ВАШИХ РУКАХ

котика (ведмедика, собачки, Катрусі і т. д.), вирізаних із старих поштових листівок, наповнених сюрпризами, цукерками для дітей. Варто розпочати, а там одна ідея продовжуватиме іншу.

Повірте, веселі саморобки не лише прикрасять вашу ялинку, але й принесуть багато радощів від спілкування з дітьми, з близькими, поки ви будете працювати разом!

Не в якомусь там царстві, а в себе вдома можете здивувати своїх гостей, принести радість своїм дітям... А чари тут потрібні такі: ваша фантазія і вмілі руки.

Добре випрасувану напередодні скатертину розстеліть на столі. При цьому примовляйте: «Скатертину-самобранку, розстелись!». Потім робіть магічний жест і говорите: «Скатертину-самобранку, здивуй гостей!». Запрошуйте брати всіх участь у «чарах» — накриванні столу. На стіл постеліть скатертину — найкращу. І ніяких клейонки! Сьогодні — свято, заради нього скатертину можна випрати зайвий раз. Для кожного покладіть кольорові серветки. Їх із за-

вий стіл з холодними закусками, гарячими наїтками, солодощами. Всім хороше святкове застілля, а одним погане — люди по кілька годин підряд не встають із-за столу, заставленого їжею і напоями. А вранці скаржаться на самопочуття, нарікають на господиню.

Готуйте менше. Не обов'язково заставляти стіл усілякими стравами. Адже головне — гарно повеселитись біля ялинки. Стіл може бути маленьким, стояти десь у кутку, щоб не заважає розважатись.

Можна обмежитись бутербродами або взагалі лише солодощами. Складуйте меню святкового столу так, щоб витрати були невеликими, а він мав святковий вигляд.

Бутерброди зробіть різні, 3—4 видів. Використовуйте шматочки білого і чорного хліба. Можна зробити грінки. Найчастіше бутерброди мастять маслом, яке не тільки надає хорошого смаку, але й допомагає красиво розкласти закуски. Бутерброди і грінки роблять з сиром, яйцями, овочами, м'ясним фаршем,

ЗВЕРТАЮТЬСЯ ДО ВАС, ДОРОГІ ЧИТАЧІ, ЖУРНАЛІСТИ «МК», ПОЛЬСЬКІ ПСИХОЛОГИ, ВСІ ІНШІ, ХТО ВЕРСТАВ, ВИЧИТУВАВ, ДРУКУВАВ ЦЮ ГАЗЕТУ, ОДИМ СЛОВОМ, ДАВ ЗМОГУ З'ЯВИТИСЯ ТІ НА СВІТ.

Без слів.
Мал. В. ГОРДИЧЕНКА

Напої для дітей.

1. МОЛОЧНИЙ З ЛИМОННИМ СОКОМ

Молоко закип'ятити з цукром. Потім розтерти яєчний жовток в невеликій кількості молока, обережно влити в кип'яче молоко. Коли трохи охолоне, додати по краплинах лимонний сік (1 склянка молока, 1 ст. ложка цукру, 1 жовток, 1/2 ч. ложки лимонного соку).

2. ЯБЛУЧНО-МОЛОЧНИЙ

2—3 яблука (бажано кислих), додати 1/2 л кип'яченого холодного молока. Перемішати, збити. Подавати з товченими смаженими горіхами. (Можна 250 г яблучного соку замість яблук).

3. ЯЄЧНИЙ

2 жовтки розтерти з цукром. Поступово додати 200 г гарячої води, додати 1 ст. ложку апельсинового чи мандаринового соку (сиропу).

4. НАПІЯ З МОРОЗИВНОМ

Охайно, щоб не забруднити стінки посудини, покласти 2—3 ложки морозива, залити соком чи сиропом, компотом, холодною кавою, додати горіхи, консервовані фрукти, тертий шоколад.

5. НАПІЯ ПОЛУНИЧНИЙ

У холодне кип'ячене молоко влити кілька ложок полуничного сиропу (за смаком), перемішати.

Для дітей можна приготувати різноманітні желе, киселі, запіканки, пироги, торти.

Що стосується проведення самого свята. Напередодні обов'язково дайте дітям виспатись, вляжуйте денний відпочинок, адже попереду — новорічна ніч. Гріх було б, дотримуючись режиму, позбавити дітей радощів зустрічі Нового року, адже таке буває раз на рік.

Чудовий новорічний звичай — робити один одному подарунки. Маленькі, нестандартні, найкраще — зроблені власноруч. Нехай діти задалегідь що-небудь намалюють, виплать, пошнують, за'яжуть для мам, тата, бабусі, братика чи сестрички; нікого не можна забувати.

Звичай дарувати новорічні подарунки прийшов до нас із Стародавнього Риму. Говорять, що першими подарунками були гілочки з листям лавра, які вішували щастя і вдачу. А в нас лаврового листа вистачає. Розкажіть близьким, подаруйте по гілочці. Це буде ваш перший подарунок. Новий рік — свято особливе, сімейне. Пам'ятайте про це. Щасливого вам Нового року!

ТРИ ЛИСТИ ДО СУЧАСНИКІВ

МІСЯЧНЕ світло, проми-завши засніжені гілки, голубіш в а е. Полохли в а е полум'я свічки — червонувате. А іграшки, прийнявши промені на свої блискучі боки, мерехтять уже не двома,

тися всі телешоу, перемити кісточку всім знайомим. А що ялинки? Почала сипатися, за чуба її та на смітник — ото й уся дяка. Ми такі...

Не такі хіба поети і хіба в ніч, подібну цій, — із місяцем, свічкою, зіркамими. Крутиться диск:

ялинкової тіні. Від Нового року завжди чекаєш чогось незвичайного: іноді хочеться й самому його прикликати. Наприклад, листівочку з цифрами «1991» і словами «бажаю...» послати Тобі — а раптом надішлеш відповідь, і я знатиму, що Ти, від кого світло, не забув мене.

Але Ти не надішлеш. Хоч і пам'ятаєш, я знаю. Може, навіть під ялинкою згадаєш, що було в нас багато днів і ночей мандаринових, кипарисних і березових, а новорічної ялинкової — не було. Жодної. Через мене. Ти мені це, мабуть, прости, а я собі не вибачила. І не зізналася Тобі в цьому. Ми малодушно боїмося тих, перед ким завинили, навіть якщо наше каяття вже не потрібне і колісь зроблена нами зарубка на серці давно їм не болить. А ми все одно боїмося... Тому новорічну листівку я пошлю не Тобі.

Я писатиму тим, хто бував таким же безжалюсним до інших, як я колісь до Тебе, ото ж я з ними на рівних. Хтось чимось нагадував Тебе, і тому хочеться хоч йому щось побажати. Може, збудеться зарди Нового року. Для них, для мене, для когось, хто мене читає.

вав, що вже пізно, бо домовилися про гостей, частування і капусту закупили. Розумієш, так багато капусти — і тут вона кивала згідливо. Капусти справді шкода, якщо пропаде, гроші плачено.

Ти запізнився до загсу на кілька годин. Ти не хотів іти зі своєю дружиною до родичів. Ти через три дні після весілля (пригадаєш, воно було на Новий рік?) прибіг у дім до тієї — з серпневої п'ятниці, зазирав у шафи, під ліжко, під стіл, кричав «Де моя любов, куди ви її сховали» — а потім... Теща варила таку добру, зовсім не сиву, а майже білу; дружина працювала в споживспільці, а не в школі, як та, носила з роботи м'ясо, не зошити, і ти знайшов себе остаточно. Через кілька років, зустрівши ту (волося знову підкорочене), ти разом із оселедцем, цибулею і портьейном видихнув їй межі очі найшемлівіші подробиці вашого спільного минулого, подробиці, забуті навіть нею, всі — крім її імені. Вилетіло, хоч убий. І чи знаєш, що після хвили образи на неї хлюпнуло цунамі щастя: пронесло, господи, пронесло!

Тобі хочу побажати, щоб з Нового року хрумкав капусту по можливості не з горілкою, бо як візьмуть дочку твою тебе за вірець мужчини, то їх не пронесе, о ні.

шенно проти, вмовляли тебе, приїздили в училище. Часто не заставляли тебе вдома, ти був у своїй дівчинки. Молода, з пристойної сім'ї, в кооперативному вчить — професія прибуткова. І симпатична — товариші фото показували. Батьки заспокоювалися. «Все буде добре», — запевняли й твої друзі. Запевняли неприродно радісно, бо колективно придумали об'раз твоєї подруги і хтось пожертвував портретом власної сестри для наочності. Ти прихотів із «побачення», і рідних не дивувало, що відмовчувався на розпитування. Ще в школі за небагатослів'я і зосередженість (навіть на футболі на гол любимої команди ти відгукнувався лише стриманою усмішкою) і схильність до книг тебе прозвали Філософом — а філософи часто висловлюються туманно.

Ти чекав, коли одержиш диплом, станеш на ноги і тоді... Задовго до випускного не впокоєна міфічними дівчатами, а стурбована дивною «загрозою» мама найняла в місті твого призначення квартиру й поселила там бабусю, аби вона вела господарство й ти заради пельменей із курячим бульйоном не перевіз туди... Та що тобі пельмені, Діогене з комірчини! Ти тільки усміхнувся і сказав: «Та квартира двокімнатна, нам утрюх не тісно буде...».

Я не знаю, чи досяг ти тієї, до котрої ішов п'ять довгих років, до котрої летів морозними і задушливими ночами насправді й подумки над заміленими полями. Думаю, що рано чи пізно ти повинен бути щасливим, бо знаєш чого хочеш і вмієш сам прокласти шлях до мети. Аби не було тобі порожньо й холодно на цій дорозі.

В твою новорічну ніч, третій мій адресат е, бачу тебе, вибач, прикутим до телевізора. Ніч на межі років буде в тебе несхожою на інші, може, тільки пізньою вечерею і безсонням «узакономним», а не звичним непроханим до 12-ї й після неї. Скільки таких ночей мерз, турбуючи темне склепіння небес сполохами сірників, а самого тебе — невідступними питаннями: «Що я тут роблю? Навже це назавжди?». Плівка спогадів крутиться назад. Спочатку: «Я на четвертому місяці...» — чи міг ти зробити вигляд, що не чуєш? По-

тім: «Тату, таточку, де ти був?» — це чутимеш завжди. Далі: «Чому так мало приніс? — чи в тебе одного зарплата 200, і не одного тебе нею катують. Нарешті: «Або я, або вона. Якщо вона — дитини не побачиш!».

Не вона, звичайно, не вона. Попервах, поки голова паморочилася й руки тремтіли від кожного слова, погляду й доторку — наче злітав кудись. Вище горіха, вище даху, ближче до хмар. Згодом приземлилася. Вона кликала тебе. У ліс, до річки, на човни, у гори. Ти хотів, але не міг. Немає грошей, ну, і... з дому не пускають. Ти здавався собі тоді — а бувало це часто — мізерним, мізероскопичним, взагалі неіснуючим, і все через неї. Ти і острах втратити тебе поставив їй у вину: хоче заллутати себе в неводі своїх чарів і потягти звідси, де великий кольоровий екран, де безперервно тліє «Ватра» і крутиться диск:

«Все в порядку, все отлично, без любови живе прелвета, и тоска твоя прелвета, как под утро сигарета»...

Ні, не вона, звичайно, не вона. Та її, вважай, уже й немає, розтанула в просторі, розчинилася в часі, стирається в пам'яті її риси, звуки голосу, вицвітає фото. «Мов танський фарфор, все минає...» але чому безповоротно минає найкраще? Чого, мов розгніваний Хоттабич, виростає до стелі те, що й за дрібниці не вважав? «Я вів її з кіно темними заваулками, щоб не бачили знайоми — я богауз? Я відсунувся від неї на зупинці, коли підійшов сусід (навіщо мені скандали вдома) — я відступник? Я на голому місці прикидався, що ревную її, бо нестерпно бути дворушником одному — я нікчемний комедіант? Я просив її подзвонити мені, а потім не підходив сам до телефону і просив інших сказати, що я у від'їзді — я безвільний брехун!».

Це не так. Ти не будеш проводити безцінне своє життя в напівзігнутому стані, раз по раз похлюливо здригаючись. Ти випрямишся, глибоко вдихнеш і скажеш «Ні», коли захочеш сказати «Ні», і скажеш «Так», коли захочеться сказати «Так». Ти не відмовишся, коли треба буде говорити й твого слова чекатимуть. Може, ти виявишся сміливішим од мене й пошлеш із Дідом Морозом привіт туди, куди досі не звжувався? Ти не повіриш — але після цього спатимеш ліпше! Може, навіть і в новорічну ніч — спробуй! Пахнутиме смолою, потріскуватимуть між глицею шишки, падатимуть зірки, збуватимуться бажання.

І рука невидимого чаклуна зніме забутий тобою на програвачі диск одразу після слів: «Все в порядку, все отлично»...

Н. ДАНИЛЕНКО.

1.

Ти пам'ятаєш, як виринула одного разу із серпневих сутінків довгонога,

довгокоса, в короткому платтячку... Ти не хотів, щоб вона заступила іншу — давню, надійну, а вона, примхлива, поривчаста, іронічна — заступила мало не світ. Була мить, коли й вона до тебе рвонулася й прикипіла, та як скоро почув її презирливі слова і побачив її вже коротше підстрижене волосся розсипаним на плечі іншого. Ти і близько не уявляв тієї безодні, яка розверзлася перед нею, коли... Для тебе це діло звичне, ти вважав, що в будь-який момент зможеш кинути, що ти ж тільки по святках, з другом, на коня. Її ж просто підкосили розтрощений тобою «веселеньким» транзисторний приймач і твоя, пробач, склерозна забудькуватість (а тобі було ледве за двадцять). Та, перша, вітшила тебе, ти отямився, заспокоївся, ви про все домовилися, призначили день... Як тут на тебе щось найшло і понесло туди, де коси знову відрости і ти знову міг їх глядити, слухати у відповідь на своє палке: «Кохаю, не можу без тебе» тихе: «Так не одружуйся...» Ти казав, що вже пізно, бо дитина буде, а вона тільки мовчки відверталася і тоді ти поясню-

2.

Новий рік, фейерверк, карнавал, конфетти, серпантин, «Маско, я вас знаю», бій курантів... То не для тебе. Ти сидиш у своїй капторці, іноді дивишся у вікно на зоряне небо над аеродромом і пишеш, пишеш, пишеш. Комірочку цю ти знайшов у гуртожитському закутку, вінніс поламані швабри й драні відра, вимив підлогу, поклав під батарею матрац... Не хотів заважати товаришам по кімнаті спати, адже вдень лекції, тренажер, польоти і писав ти «ночі». Писав листи — довгі й багато. Набралася б сумка як у «Двох капітанів».

Адресатку свою ти знайшов у школі. Ти був десятикласником, вона вчителькою, і що з того, що ненабагато молодша від твоїх батьків? Це хвилювало кого зазвичай, і її теж, тільки не тебе. Знав одне: ти повинен літати і бути з нею. Вона вагалася, а ти впевнено переконував і був невтомний у цьому. У свята, вихідні, канікули або летів до неї, або сидів над листом до неї. Батьки були стра-

а десятком барв. І стоїть вона — «синяя корона, малиновий ствол, звяканье шишек зелёных», мов обсіплена зорями, що випадково залетіли сюди і зграйкою розсілися на пахучих голках. Крутиться диск Булата Окуджави, пісня про ялинку. Ми відбираємо в цього безневинного деревця життя, аби тиждень-другий постояло в кутку для годиться, бо хто там має секунду, аби замерти в благоговійному трепеті вдячності за жертвну його красу? Ніколи — треба встигнути перепити все шампанське, передиви-

«Ель, моя ель, словно Спас на крови Твой силуэт отдалённый, словно бы свет удивлённой любви — вспыхнувшей, неутолённой...».

Ми не такі, щоб милуватися якимись ялинками. І любов із свого прекрасного далека не світлої сигнали нам посилає, а колючу морзянку своїх невеселих наслідків. Чи то приймачі душ наших здатні ловити хвилі лише в цьому діапазоні?

От хіба що в ніч, подібну цій, нечіткі обриси «сплахнулої, невтоленої», своєї і чужої, виступають із тремтливої

Питання: — Хто ваш перший учитель? Як Ви стали актором?

ФІЛАТОВ: Людина, яка вплинула на мою долю, живе досі у місті Ашхабаді, він театральний режисер на ім'я Рінат Ісмаїлов; татарин, народжений у Середній Азії, російськомовний, людина великого творчого потенціалу, з унікальним почуттям гумору, зі смаком... Він створив у Ашхабаді студію, яку ми й відвідували. Коли буває у Москві, ми обов'язково бачимось.

П.: Хто був героєм Вашого дитинства?

Ф.: Важко сказати. Адже я жив у Середній Азії, а це такий «Бавилон», де разом жили і євреї, і перси, і росіяни, і українці, і азербайджанці, і грузини, та усі, хто хоче. І місто таке ж пістряве і різноманітне. Героями для мене були живі, реальні люди. Завдяки їм і з'явився задум книжки під назвою «Зірки величиною з тарілку».

П.: Розкажіть про Вашу сім'ю.

Ф.: Батька вже немає, довгі роки він працював радистом у геологорозвідувальній партії, останнім часом ми жили в Ашхабаді, хоча моталися по всій країні. Народився у Казані транзитом. Мої батьки з Далекого Сходу та Пензи, там наші гілки. Мати жива, у минулому інженер-економіст, зараз у Москві. Моя сім'я — дружина, син та мати дружини.

П.: У кожній людині є своє «крещендо», своя зоряна година. Ваша зоряна година? Чи матиме можливість у майбутньому побачити Л. Філатова у кіно, де він буде зніматися за власним сценарієм у головній ролі і співати пісні на свої вірші?

Ф.: Чи відчув свою зоряну годину? Ні. Я все життя мріяв зіграти Сірано де Бержерака, і тричі був у моєму житті випадок, коли б я міг це зробити. Але з різних причин зівалось... Зараз перегоріло. А щодо можливості самому написати сценарій, виконувати головну роль і співати пісню на свої вірші... Думаю, що ні!

П.: Складніше грати негативного героя. Ви належите до невеликої кількості акторів, у яких ролі негідників виходять чудово. Це що — талант? Чи це частина природи?

Ф.: Не думаю, що частина природи. Негідником я себе усе-таки не вважаю, хоч, мабуть, і в мені (як у всякій людині) є дещо погане. Взагалі дуже люблю грати негативні ролі. Пам'ятаєте, якими у нас були позитивні герої. Такі собі промокашки! Ані внутрішнього конфлікту, ні драми, ні розколу. А в негідниках, навіть якщо він і дофарбований у чорну фарбу, завжди можна знайти що-небудь світле і це внутрішнє боріння продемонструвати.

П.: Хто більш вплинув на Вашу творчість — Володимир Висоцький чи Юрій Любимов?

Ф.: Я все-таки думаю, що Юрій Любимов. Хоч Володимир, звісно, могут-

ня фігура, і він, мабуть, дещо по-іншому, але вплинув, та й просто брав участь у моєму житті з різних нагод: у дні болю й суму...

А Любимов був просто головним учителем після моїх інститутських учителів, хоч і вони були талановиті.

П.: Чому ми почали більше читати, ходити на виставки, а наші душі не стали добріші?

Ф.: Я не політолог і не економіст, мені важко відповідати на це питання. Але, вважаю, від того, що стали більше читати — швидко, зразу по прочитанні кількох книжок душі не можуть стати добріші... Згадайте, у якій великій кількості генетично винищувалась у країні духовність, створювалась велика кількість зла, в яке виявилась втягнутою велика маса населення: і стукачі і кати, — і все це занадто перемішалось у країні і такими ж виростили діти-заякани: це можна зробити, а це не можна, це я скажу, а це ні... Зникла внутрішня свобода, і відновити її зразу неможливо, вона набувається через покоління, а може, і два, якщо все буде йти так, як воно йде зараз, і обов'язково треба, щоб помер страх. Ось тоді тільки можна буде розраховувати на те, що ми будемо і добріші, і красивіші, і чистіші, і вищі...

П.: Ваша дружина — актриса, якби їй запропонували у фільмі чи спектаклі цілуватися з іншим чоловіком, чи дозволили б Ви? Які риси характеру визначають мужчину? Що більше цінуєте в жінках? Як Ви ставитесь до жінки-матері, громадського працівника? Якою повинна бути жінка, щоб могла «завоювати» Ваше серце?

Ф.: Шацькій уже пропонували, і вона робила це неодноразово — ну що відіш, така професія. Не відчуваю в цьому ніякого морального збитку, інша справа, що, якби зайшло далі екрану, я б... Все-таки традиції виховання у нашій країні накладають свій відбиток, і не настільки я у мене розкритичний мозок. А що стосується якостей, котрі я ціную у жінці? Я б сказав так: у жінці ніби усе можливо, різні мінуси можна дарувати, вона може навіть бути непролазною дурепою. Її природні якості, функції, статус такі, що їй усе буде вибачено. У чоловіка ж більше всього ненавиджу боягузтво, хамство. Якщо чоловік дурень — для мене це навіть не предмет розмови, ніякого спілкування з ним вже не може бути. Про жінку — громадського працівника йдуть великі дискусії... Я не хочу бути ретроградом, треба, можливо, якое розумно розділяти. Все-таки жінка у першу чергу — це домімка, сім'я, діти. Домінанта життя — жінка в усіх її іпостасях — змінюється залежно від умов... Особливо сильно це в слов'янських жінках, тому наші жінки — предмет експорту поряд із нафтою, тому, що їх силу жертвовності цінують в усьому світі. Щодо ідеалу жіночої краси — це річ несезонна, ідеали можуть змінюватись. Але мені протягом

багатьох років подобається моя власна дружина. Це рідкісний дарунок долі. Не в кожного таке буває.

П.: Для мене Філатов еталон інтелігентної людини. Чи була у Вас роль, яка б співпала з Вашим внутрішнім світом? Чи були Ви коли-небудь на грані відчаю?

Ф.: Частково така роль була. Скажімо, у фільмі «Успіх» утворився ніби деякий тимчасовий стан душі, хоч було обмаль простору, та картина мала свої сюжетні рамки.

А на грані відчаю я, на жаль, буваю постійно.

П.: Як Ви потрапили у картину «Екіпаж»? У цьому фільмі Ви і Дон Жуан, і герой; у фільмі «Забута мелодія для Флейти» Ви

Трапилося це після картини «Екіпаж». Я навіть увесь час жартую на вечорах зустрічах, що в молоді роки я не на кожному пляжі вважав себе вправі роздягнутися. З жахом чекав виходу «Екіпажу» і раптово зрозумів, що ніякого обурення з боку людей нема, а навіть навпаки. І пішло з картини в картину: режисери вважали необхідним мене роздягнути чи покласти у постіль, не знаю навіть, чому так сталося, у всякому випадку, не од мене це йшло...

П.: Чи настільки Ви вживаєтесь в свою роль, що, коли граєте закоханого, любите по-справжньому?

Ф.: Ні, до такої міри я не вбиваю себе в жодну роль і гадаю, що ніхто із акторів цього не робить.

людину, а молоді дами готові на кожному кроці роздягатись, бо це також засіб швидко зробити кар'єру на фоні нашої невимогливості. Десь необхідна еротика, а іноді це шите білими нитками, спеціально вмонтований атракціон, щоб зібрати побільше грошей і привабити. А взагалі є чоловіки і жінки, а не тільки «товарищи»... пора про це знати.

П.: Ваш герой із фільму «Граки» жорстокий, цинічний. Він губить брата своїм коханням. Мені шкода Віктора. А Вам?

Ф.: Для того, щоб грати навіть таку пропащу людину, треба доросліше і складніше підходити до ролі. Я б хотів, щоб жаль

Ф.: Це висмоктана із пальця альтернатива. Кіно усе-таки розраховане на глядача. Не так просто зараз знімати, особливо європейцям, ну, мабуть, Фелліні зараз існує спокійно, трохи Бертолуччі, а в інших — труднощі. Ніхто не дає грошей — тільки під комерційну вигоду, щоб з прокату одержати прибуток. Усі шукають за собою залучити. Це безглуздо казати: я не маю потреби!.. Тоді й нікому не потрібен, і знімати тебе не треба, і гроші не треба переводити, раз ти ні в чому не маєш потреби — сиди вдома, свій фільмоскоп крути і показуй сім'ї.

П.: Яким Ви уявляєте кінематограф 2000 року?

Ф.: Дуже складне питання. Це пов'язано з цілим рядом речей: перше, які ми будемо? 10 років — це великий строк. Чи не переможе агресія? Чи не переможе ця «чорнота», яка зібралась у атмосфері над нами? Кажуть, що диявольське зараз сильно переважає, особливо в окремих ділянках. І багато серйозних людей, у тому числі і від науки, ставлять зараз у залежність цей стан чорноти від землетрусів, від катаклізмів, від масового лиха... Мабуть, колись випущене нами зло сьогодні накопичилось над нами самими...

П.: Чула, як Ви читали оповідь «Про Федота-стрільця, відважного молодця», — сміялась від душі. І як це раптом «чиновники» від мистецтва згодились на її показ по телебаченню? Де і коли вона була надрукована?

Ф.: Режисер Олександр Вількін, багато років тому, приніс прозаїчну інсценіровку на казку Афанасьєва «Про Федота-стрільця, відважного молодця» і запропонував мені написати до неї які-небудь пісенні куплети. Я узявся і навидумував. Після цього сім років полисував у вільний час. А в останні роки і домашні, і друзі мене просто примусили дійти до фінішу. Я нікуди не носив, але почув цей опус поет Натан Злотников, завідуючий відділом поезії журналу «Юність», і сказав, що хоче це надрукувати. Обсяг трохи великий. Я скоротив. Мені пропонували трохи пізніше надрукувати повністю в іншому журналі, але я відмовився через вірність «Юності». Вийшло це, на мій погляд, в безрезневому номері три роки тому. Через цензуру вона особливо не продиралась. Потім запропонували відзняти з нею на телебаченні. Ось і вся історія!

Дякую Вам за питання. Багато з них примушують замислитись, поглянути на себе з боку далекого і близького глядача. А там, дивись, і навіть тобі думку, і знову будеш жити у згадці з яким-небудь стрільцем, доки не відшукаш свій опус!

О. ОВЧАРЕНКО, Т. СЕКРИДОВА.
(Матеріал надіслав московський журнал «Дружба»).

бюрократ і людина. Як Вам вдається так перевітлюватись, переходити із одного душевного стану в інший за певний годинник? Коли Ви знімались у «Екіпажі», політ був справжнім! Як Ви ставитесь до каскадерів?

Ф.: Ми були знайомі з Олександром Міткою, і коли він почав знімати картину, то запросив мене на одну з ролей. Коли я прочитав сценарій, зрозумів, що професійно там робити нічого. Але я був молодий, запальний і, звичайно, згодився. І навіть не передбачав, що це може мати якийсь резонанс, успіх. Щодо перевтілення, дякую — це комплімент.

Політ у «Екіпажі» — це легенда, тому, що масу картини, то запросив мене на одну з ролей. Коли я прочитав сценарій, зрозумів, що професійно там робити нічого. Але я був молодий, запальний і, звичайно, згодився. І навіть не передбачав, що це може мати якийсь резонанс, успіх. Щодо перевтілення, дякую — це комплімент.

П.: Чи легко Вам, чоловікові-актору, працювати з жінками-актрисами? Ви, гадаю, найбільш «постільний» актор у СРСР. Чи важко грати любовні сцени в кіно з жінками?

Ф.: Зі мною стався якийсь нещасний випадок.

Є ще і професія, є ще і певний рівень майстерності. Якщо втілюєш себе в роль убивці — скільки ж тоді треба «переколоматити» людей для того, щоб пристойно зіграти роль? Погодьтесь, це не шлях — постійно усе випробувати на собі. Від того, здається, існує стільки пліток. Артисти сьакі-такі, розбещені і дуже п'ють, і всі вони дно пройшли — насправді вони дуже охайно живуть і в сім'ї, і всюди...

П.: Як Ви ставитесь до фільмів «Мене звуть Арлекіно», «Маленька Віра»?

Ф.: Ці фільми я не вважаю еротичними. Я знаю, звичайно, що багато хто пише листи у Держкомвидав, на телебачення, в КДБ і т. д. на тему: «Приніть засилля еротики на екрані»... Але ж фільм у першу чергу не про еротіку, а про наше з вами життя, те, що зі зворотного боку. Комусь еротика вже не потрібна, а людина молодим — потрібна. І взагалі не забуваймо, що еротика — це частина світової культури. Тоді нам не потрібні ні Боттічеллі, ні Джорджоне, ні Верроккйо... Друге питання — нахил і смак. Раптом усі кинулись знімати одне, що доступне нашому карбованцю, — саму

цей розповсюдився на глядацький зал. Чому він став пропащим? Адже діти не народжуються негідниками. Отже, щось скоїлось? І треба зрозуміти і пожаліти цю пошматовану душу, і не тільки вбитих ним людей, а і його самого, тому, що він — загибла душа. Це і є милосердя і та євангельська доброта.

П.: Кого із зарубіжних акторів Ви б воліли бачити своїм партнером по кінематографу?

Ф.: Нас практично ніхто не знає за межами Бреста. Будемо дивитись гірській правді в очі: комерційно наше кіно нікуди не попаде. А взагалі я вихований на покоління делонівському, на європейському кіно. Зірвався у нас один проект — картина «Гравець», у якій партнершою повинна була бути Анастасія Кінські, а в іншому «Палата № 6» — Марчелло Мastroianni... Але зірвалось ще на рівні менеджерів. І все тому, що ми, радянські актори, нічого не коштуємо... І наша праця нічого не коштує, а там ім'я — імідж. Продаж прізвища, нігіта — це якраз і є головні гроші...

П.: Як Ви ставитесь до визначення «касовий фільм» як синоніму фільму обмеженого, пустого? Невже «сірий» фільм буде «касовим»?

3 1 по 6 січня

вівторок

1 СІЧНЯ

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Ритмічна гімнастика. 9.40 — «Незвичайні перетворення»...

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — Мультфільм «Касл». 8.45 — Концерт Державного ансамблю танцю Білоруської РСР.

▲ ЦТ (II програма)

8.20 — Мультфільми. 8.55 — Фільм — дітям «Денні і страуси».

йяце». 9.25 — «Шанувальникам індійського кіно». Кіноконцерт. 10.25 — Телефільм «Карусель»...

середи

2 СІЧНЯ

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Для дітей екран зарубіжного фільму. Художній фільм «Недоладні канікули»...

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120+30». Ранкова інформаційно-розважальна програма. 9.00 — ТВ — контакт. 9.15 — Це було... було... 9.40 — Театр клоунів...

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Фільм — дітям «Цирк приїхав». 1 серія. 9.25 — I Міжнародний фестиваль грузинської народної пісні. 9.50 — «...Опівніч і знову світанок»...

четвер

3 СІЧНЯ

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Художній телефільм «Не зійшлися характерами». 10.30 — Новорічна казка. 11.00 — На XXI кінофестивалі «Молодість»...

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120+30». 9.00 — За зведенням МВС. 9.15 — «Вінок народних пісень». 9.30 — Дитяча година (з уроком англійської мови).

фільм «Мої люди». 1 серія. 2.15 — «Всі зірки». Кіноконцерт.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.30 — Фільм — дітям «Цирк приїхав». 2 серія. 9.30 — «Гласом моїм». Фільм-концерт. 10.30 — «Що таке «Сралаш?»...

п'ятниця

4 СІЧНЯ

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Кіномедіа «Здрастуйте, я ваша тьотя». 11.00 — Науково-популярний фільм «Кроки за горизонт»...

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120+30». 9.00 — «Кохано. Цілує. Чекаю...». Документальний фільм. 9.20 — Концерт кримсько-татарського ансамблю «Хайтарма»...

мамограф». «Погляд». «Веді», МТУ. У перерві — 0.00 — ТСН. 1.00 — Телефільм «Мої люди»...

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Фільм — дітям «Цирк приїхав». 3 серія. 9.20 — «Білий олень». Казка. 9.45 — «Янцю зірки запалюють...»...

субота

5 СІЧНЯ

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Ритмічна гімнастика. 9.40 — «На хвилі дружби». 10.10 — Свято реклами. 11.20 — Для дітей художній фільм «Королівство кривих дзеркал»...

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «Музичний подарунок». Програма телебачення Польщі. 7.00 — Мультфільм. 7.10 — Ранкова розважальна програма. 7.45 — Наш сад. 8.15 — Спорт для всіх.

год. «Дванадцять місяців». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Фільм «Слуга». 1 і 2 серії. 21.00 — Час. 21.45 — «Браво «90». 0.15 — ТСН. 0.30 — «ВІД» представляє: «Матадор». 1.30 — Телефільм «Подорож мосьє Перрішона»...

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Мультфільми. 8.55 — А. Арутюнян. Концерт для скрипки з оркестром. 9.20 — «Перешкоди... характер».

неділя

6 СІЧНЯ

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.20 — Ритмічна гімнастика. 9.40 — У неділю вранці. 10.40 — Закарпатські візерунки. 11.15 — Для дітей. «Цирк... цирк»...

В УПРАВЛІННІ КДБ УРСР ПО КІРОВОГРАДСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Співробітниками УКДБ по Кіровоградській області продовжується робота по виявленню злочинів німецько-фашистських каральних органів на території Гайворонського району та збірранню доказів цієї злочинної діяльності...

добранич, діти! 21.00 — Музика у храмі. 21.45 — Художній фільм «Москва сльозам не вірить». 2 серія. 23.00 — Вечірній вісник. 23.30 — Нічний телезал. «Пломінь».

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — ТСН. 8.15 — Ритмічна гімнастика. 8.45 — Тираж «Спортлото». 9.00 — Зранку раненько. 10.00 — На службі Вітчизні. 11.00 — Ранкова розважальна програма. 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Про місцевого іконописця. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Фігурне натання. Чемпіонат світу серед професіоналів. Передача з Барселони...

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.15 — Мультфільми. 9.00 — Творчість народів світу. 9.30 — «Зимовий сезон». Естрадна програма. 9.45 — Кінопубліцистика союзних республік. Документальний телефільм «Срібне весілля»...

НА ДОЗВІЛЛІ

УСТАМИ ДИТИНИ...

На учнівську вечірку запросили батьків. Дивлячись на танцюючих, учитель звернувся до незнайомого батька:
— Весело, тільки деякі дівчатка нумедно вдягнені. Гляньте на те створіння: коротке волосся і в штанах... Невідомо: то дівчина чи хлопець.
— Це моя донька!
— Ой, пробачте, я не знав, що ви її батько.
— Я зовсім не батько її, а мати.

* * *

— Тіточко, що там рай?
— Це там місце, де є яблука, груші, абрикоси, черешні.
— Зрозуміло: рай — це компот.

* * *

— Діду, в тебе є зуби?
— Немає, моя дитино.
— Тоді потримай трохи мій бутерброд, а я з Петьном пограюся в дворі.

* * *

— Дядечку лікарю, татусь сказав, щоб ви тільки розхитали зубина, а він його вирве сам.

* * *

— Тату, що там теплень? Звір чи птах?
— Не звір і не птах, а такий самий чоловік, як оце ми з тобою.

[Продовження. Початок у №№ 50—52].

О том, как он исполнил утром этот обет на патриаршей могиле — история умалчала. — О том же, как он ужинал вечером в «Яре», заговорила вскоре вся Москва.

Как передавал Палеологу один из родственников московского градоначальника Адрианова, «с Распутиным были два журналиста и три молодые женщины, из которых по крайней мере одна принадлежала и лучшему обществу Москвы. Ужин начался около полуночи. Было много выпито. Балалаечники исполняли национальные мотивы. Сильно разгоряченный, Распутин принялся рассказывать с циничным воодушевлением о своих любовных похождениях в Петрограде, называя по фамилиям женщин, которые ему отдавались, раздавая их одну за другой, сообщая о каждой какую-нибудь интимную особенность, какую-нибудь смешную или снабрезную подробность».

До каких откровенностей доходил иногда этот «старец», мы знаем хотя бы из копии протокола показаний б. иеромонаха Илюдора. (привлеченного по ст. 103 бывш. Уголовного Уложения), в которых показания приведены повидимому «обширные» рассказы «старца» о своей придворной карьере.

«Царь и царица, — хвастал обычно Распутин, — становились передо мной на колени и целовали мои ноги. Государь называл меня Христом, императрица во всем слушалась меня. Когда я прихожу, она кладет голову на плечо ко мне. Я беру ее на руки свои, жму ее и на руках ношу ее. Я хожу по дворцу, как по своему дому. Для меня всегда открыты двери в детскую царской семьи» и т. п.

После ужина вслед за оркестром балалаечников появился женский хор. Показывая певичкам жилет, вышитый «старушкой» (так называл Распутин Александру Федоровну), пьяный «старец» тут же прибавил про «самодержицу всея России»:

«Я делаю с ней все, что хочу».

Начав с жилета, Распутин начал тем, что «сбросил с себя платье и предстал перед хором в таком виде, что все хористки потребовали немедленного удаления, заявив при этом, что они петь не будут. Распутин на это ответил: «В царской семье я показывался, может быть, еще в более интересном виде».

По сведениям пристава 2 уч. Сущевской части г. Москвы подполковника Семенова, поведение Распутина в эту ночь «приняло совершенно безобразный характер какой-то половой психопатии: он, будто бы, обнажил свои половые органы и в таком виде продолжал вести беседу с певичками, раздавая некоторым из них собственноручные записки с надписями вроде: «люблю бескорыстно» и пр. Поднялся невероятный скандал. Присутствовавшие настаивали на составлении протокола. «Приехал градоначальник Адрианов и стал умолять хор и просить не составлять протокол, так как это не понравится царской семье».

По другим источникам, дворцовой комендант генерал Воейнов не допустил его до этого, и Адрианов обратился тогда к генералу Джунковскому, пользовавшемуся правом непосредственного доклада Николаю II, исходатайствованным ему еще Н. А. Маклаковым.

Джунковский, ярый противник Распутина, несколько раз уже пытавшийся предостеречь его в надлежащем свете «пред очами императора», был рад, конечно, воспользоваться адриановскими сведениями об инциденте в «Яре», чтобы окончательно скомпрометировать «старца», столь оригинально исполнявшего обет молитвы в Москве на патриаршей могиле.

Николай II, не доверяя, как и следовало ожидать, «наветам» на «святого», поручил произвести дополнительное следствие по этому делу своему любимому адыютанту (интимному фавориту царицы) Саблину.

Последний, как это ни было ему тяжело, должен был всецело подтвердить справедливость показаний Джунковского и Адрианова.

Что тут было делать? Факты оказались, несмотря на «высочайшую волю», непроверяемыми.

Тогда Николай II, Александр Федоровна и ее «знаменитая» подруга Анна Вырубова решили утроем, что «адские силы расставили их святому другу страшную ловушку и что «божий человек» не отделался бы так дешево без божьей помощи».

После этого приверженцам династии Романовых, желавшим, наперекор всему историческому ходу развития революции в России, спасти во что бы то ни стало и какою угодно ценой эту несчастную династию, осталось только одно: — убить Распутину.

Первым, кто хотел это сделать из числа верноподанных Николая II, был ялтинский градоначальник, известный в свое время черносотенец типа Держиморды — генерал Думбадзе. С. П. Белецкий передает, что во время его управления департаментом полиции при министре Н. А. Маклакове, когда семья Романовых вместе со «старцем» находилась в Ливадии, Думбадзе послал «лично» Белецкому шифрованную телеграмму, гласившую: «Разрешите мне известить о Распутине во время его переезда на наторе из Севастополя в Ялту». Белецкий передал эту телеграмму «в собственноручные руки Н. А. Маклакова», который, как выяснилось в дальнейшем, не дал ей никакого хода. Один из планов убийства Распутина, по справке впоследствии Белецкого, состоял у автора этого плана в следующем: над Ялтой выслать снала, на которой построен одним московским купцом «железный замок»; Думбадзе думал завлечь туда Распутину и сбросить его вниз. Второй план Думбадзе состоял в «разбойном нападении» на «старца». Третий план, согласно его телеграмме Белецкому, — «убить Распутину на наторе по дороге его в Ялту и сбросить труп в море».

О покушении на жизнь Распутина в селе Покровском, организованном, как утверждают некоторые, «самим» Илиодором (инспирировавшим якобы Хионию Гусеву), — покушении, только случайно не удавшемся, и искреннему огорчению многочисленных врагов «старца», мы уже говорили несколько, и нет нужды, пожалуй, в нашем кратком очерке возвращаться и подробностям этого «пуганного» дела.

(Далі буде).

МІНІ-ГОРОСКОП ДЛЯ БЮРОКРАТІВ

КОЗЕРОГ

Неначе козел-провокатор,
Він — хибних ідей агітатор,
Бо крім обіцянок, від нього
Суспільство не має нічого.

ВОДОЛІЙ

Чужу підмоуче ідею,
У народ протискується з нею.
Аби задумане звершити,
Готовий інших потопити.

РИБИ

Ці, купаючись в багатстві,
У спецводах промишляють.
У вузькім лише своєцтві
Дефіцит розподіляють.
Хто не їхній — жди біди —
Зразу витіснять з води.

ОВЕН

Будь-яка важка робота —
Це йому нові ворота.
Як потрібно відчинити
Здатний тільки лоб набити.

ТІЛЕЦЬ

Демократія давно
Для таких керівників
Служить, ніби полотно
Кумачеве для биків.

БЛИЗНЮКИ

Задурманить людство гідний
Всіх народів батько рідний.
І близьких з його думками
Нарікають близнюками.

РАК

Заклика: «Вперед! Угору!».
Сам ховається у нору...
Чи вождем спроможний бути
Той, хто звик назад тягнути?

ЛЕВ

Працює ротом він, дай боже!
Ніяк наїстися не може...
— Усе моє! — єдина міра
Цього слабого шлунком звіра.
Не відіраєть жлоба такого
Враз від корита громадського.

ДІВА

Продає себе людина,
Заборон позбувшись пута.
Це в країні в нас єдина
Конвертована валюта.

ТЕРЕЗИ

Йому картати долю грішно:
Він запити та грами
Всі врівноважує успішно
Державними вагами.

СКОРПІОН

Має хоббі він від роду
Десять шкір здирати з народу.
Роздягло його свавільство
Догола давно суспільство.

СТРІЛЕЦЬ

У екзотичну ціль роками
Стріля він мріями-думками,
Бо будь-яку «розумну» фразу
У «молоко» влучає хоразу.

В. ПЛЮВАКО.

VIDEO

м. Кіровоград, вул. Полтавська, 71.

НЕДІЛЯ, 30 ГРУДНЯ

10.00 «Том і Джеррі». (У. Дісней).
11.30 «Крул». США. Казка.
13.30, 17.30 «Молитви про смерть». США. У головній ролі Шо Коцугі.
15.30 «Борці за свободу». США. Бойовик.
19.30 «Зоряні контакти 3-го ступеня». США. Фантастика.
21.30 «Роззява». США. Комедія.

ПОНЕДІЛОК, 31 ГРУДНЯ

10.00 «Зірка відваги». 1 частина. США. Фантастичний мультисеріал.
11.30 «Флейта, що мовчить». США.

ВІВТОРОК, 1 СІЧНЯ 1991 РОКУ

ВИХІДНИЙ ДЕНЬ.

СЕРЕДА, 2 СІЧНЯ

10.00 «Зірка відваги». 2 частина. США.
11.30 «Гуманоїд-захисник». США. Фантастика.
13.30, 17.30 «Кривавий спорт». США. В головній ролі Ж. К. Ван-Дам.
15.30 «Операція «А». В головній ролі Д. Чен.
19.30 «Викладач танцює з усім класом».
21.30 «Кактус-Джек». США. В головній ролі А. Шварценеггер.

ЧЕТВЕР, 3 СІЧНЯ

10.00 «Зірка відваги». 3 частина. США.
11.30 «Надходить з батареї». США. Фантастика.

13.30, 17.30 «Кіборг-вбивця». США. Фантастичний бойовик. У головній ролі А. Шварценеггер.
15.30 «Операція «В». У головній ролі Д. Чен.
19.30 «Запроданці». Франція. Комедія.
21.30 «Зоряні війни». 1 серія. США. Фантастика.

П'ЯТНИЦЯ, 4 СІЧНЯ

10.00 «Зірка відваги». 4 частина. США.
11.30 «Дельта 3». США. Фантастика.
13.30, 17.30 «Червона спека». Поліцейський бойовик. У головній ролі А. Шварценеггер.
15.30 «Обладунок бога». США. В головній ролі Д. Чен.
19.30 «Людина в червоному черевик». Італія. Комедія.
21.30 «Зоряні війни». 2 серія. США.

СУБОТА, 5 СІЧНЯ

10.00 «Зірка відваги». 5 частина. США.
11.30 «Нінзя на полях смерті». Японія.
13.30, 17.30 «Танго і Кеш». США. У головних ролях С. Сталлоне і К. Рассел.
15.30 «Колесами по закусуний». США. В головній ролі Д. Чен.
19.30 «Злодії і грабіжники». США. Комедія. У головній ролі Б. Спенсер.
21.30 «Зоряні війни». 3 серія. США.

НЕДІЛЯ, 6 СІЧНЯ

10.00 «Зірка відваги». 6 частина. США.
11.30 «Нінзя-8». Японія.
13.30, 17.30 «Пам'ятай себе». США. Новий фантастичний бойовик. У головній ролі А. Шварценеггер.
15.30 «Загін фантастичного призначення». США. В головній ролі Д. Чен.
19.30 «Франтик-шалений». США. Бойовик. У головній ролі Х. Форд.
21.30 «Космічні яйця». США. Пародія на «Зоряні війни».

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМУ (МДС).

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-27-65; секторів: комуністичного, військово-патріотичного виховання — 4-66-79; культурн. моралі та студентської молоді — 2-29-92; комсомольського життя та економіки — 2-04-84, 4-64-21; спорту — 4-64-21; учнівської молоді — 2-59-82; соціальних проблем — 4-66-79; фотолaboratorії — 4-94-94; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

В. о. редактора
М. ШВОРАК.